

Zpravodaj

***Městys Švábenice
číslo 3/2014***

Krásné Vánoční svátky

plné pohody a radosti

Vám přeje

Městys Švábenice

Občanská rubrika 2014

V letošním roce se narodili:

Nadia Poláková č.p. 21
Taťána Dvořáková č.p. 256
Viola Cigánková č.p. 250
Anežka Vlčková č.p. 324
Mariana Mičlová č.p. 113
Ema Jiříčková č.p. 330
Veronika Švábouá č.p. 378

Miroslav Čermák č.p. 128
Jakub Vaníček č.p. 117
Lukáš Látal č.p. 309
Tomáš Řehánek č.p. 9

V letošním roce nás opustili:

paní Dana Vojtíšková, ve věku 58 let
pan Antonín Dragon, ve věku 95 let
paní Anna Shromáždilová, ve věku 89 let
paní Vladimíra Cupáková, ve věku 86 let
paní Marie Gédušová, ve věku 83 let
pan Josef Balán, ve věku 88 let

V současné době mají Švábenice 1036 obyvatel

533 mužů a 503 žen

11 dětí se narodilo, 6 spoluobčanů zemřelo

6 osob se přistěhovalo, 18 osob se odstěhovalo

Petra Smutná,
evidence obyvatel

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané,

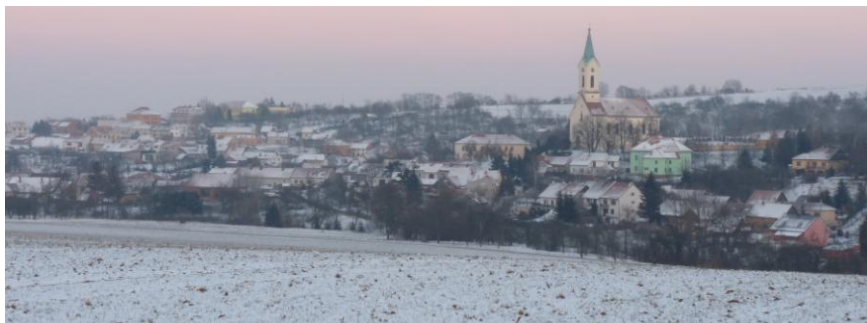
v měsíci říjnu se uskutečnily volby do zastupitelstva a vy jste se rozhodli, jakým směrem by se městyš Švábenice měl v následujícím volebním období ubírat. Na čtyři roky jste si zvolili své zástupce, kteří složili slib na ustavujícím zasedání v tomto znění: „*Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu městyse a jeho občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.*“ Tento slib je zavazující pro každého zastupitele po celé volební období.

Děkuji všem spoluobčanům, kteří mi dali hlas a podpořili mě ve volbách do zastupitelstva městyse Švábenice ve dnech 10. a 11. 10. 2014. Zastupitelstvo městyse mi na veřejném ustavujícím zasedání dne 5. 11. 2014 dalo důvěru a znovu zvolilo do funkce starosty městyse pro volební období 2014 – 2018. Funkce starosty je zavazující a velmi časově náročná. Vyžaduje čestnost, zodpovědnost a spolehlivost. Chci Vás, vážení spoluobčané, ujistit, že se i nadále budu řádně a svědomitě starat o majetek městyse a nedopustím nic, co by bylo v rozporu se zákonem o obcích. Rovněž bych Vás chtěl požádat o Vaši podporu a spolupráci v nastávajícím volebním období.

Závěrem mi dovoluji, abych Vám i Vaším rodinám popřál radostné a veselé prožití svátků vánočních, hodně štěstí, zdraví a rodinné pohody v roce 2015.

Josef Kubík, starosta městyse

Finále Baláš Cup 2014

V minulém čísle Zpravodaje městyse jsem Vás informoval o průběhu II. ročníku memoriálu Vojtěcha Baláše v tenise smíšených družstev členských obcí Ivanovická brána. Městys Švábenice měl za sebou dvě vítězná utkání s obcí Hoštice – Heroltice a Prusy – Boškůvky. Čekalo nás finále s družstvem Ivanovic na Hané, které do uzávěrky minulého čísla nebylo odehráno. Finále se uskutečnilo 20. září 2014 na víceúčelovém hřišti ve Švábenicích. Chtěli jsme našemu soupeři oplatit porážku 3:2 z minulého roku z Ivanovic na Hané. Naši hráči nastoupili ve stejném složení, jako v předcházejících utkáních, a to: Roman Procházka, Lukáš Hladký a Petr Hladký. Počasí bylo slunečné, což byl první předpoklad pro oboustranně kvalitní tenis. Šance na vítězství byly u obou družstev vyrovnané, a to se také v průběhu celého utkání potvrdilo.

Utkání se pro nás začalo vyvíjet výborně a po odehrání dvou dvouher a čtyřhry jsme vedli 2:1. Skvělou atmosféru podpořili i přítomní diváci. K celkovému vítězství v turnaji jsme potřebovali získat 3. bod. Bohužel to se nestalo a zbývající dvouhry naši hráči po velké bitvě prohráli. Prohráli jsme opět nejtěsnějším rozdílem 3:2. Soupeř již podruhé převzal za vítězství putovní pohár a nám nezbývá, než mu sportovně blahopřát. Naším hráčům nelze nic vytknout a musíme jim poděkovat za bojovnost a dobrou reprezentaci městyse Švábenice. Doufejme, že příští rok se nám vítězství v turnaji podaří.

Josef Kubík, starosta

Poděkování

Občané České republiky vyslyšeli výzvu projektu Kola pro Afriku. Dne 12. 2. 2012 se uskutečnila první přednáška o zamýšlených krocích projektu v kostele Svatého Ducha v Ostravě Zábřehu, ve stejnou dobu začíná projekt v Kroměříži. Od tohoto dne se roztočila kola, díky kterým mají radost nejen děti v Gambii.

Darováním staršího nebo již nepotřebného jízdního kola pomáhají občané České republiky dětem v Africe dostávat se snáze ke vzdělání. Kola přivezená do Afriky, konkrétně do nejmenší země černého kontinentu Gambie, umožní dětem dojet do vzdálených škol a podpoří celkovou gramotnost a později i větší možnost pracovního uplatnění.

Společnost Kola pro Afriku funguje od února roku 2012, a to na principech dobrovolnictví, spolupráce a vlastní iniciativy lidí v ČR. Od svého vzniku se podařilo nezištně a velmi spontánně vytvořit přes 120 sběrných míst po celé ČR a vybrat téměř 12.000 kol. Souběžně byl vytvořen centrální sklad v Ostravě – Koblově, do kterého se darovaná kola ze sběrných míst sváží. Zde se teprve darovaná kola třídí, opravují a některá z nich chystají na cestu k dětem do Gambie. Kola, která nejsou vhodná pro africký terén, se dále zpracovávají několika způsoby. Některá kola slouží jako základna náhradních dílů pro Gambii, jiná jsou opravována pro účely využití v ČR – festivalová kola slouží k zapůjčení například při hudebních festivalech – dobrovolné půjčovné kryje část výloh na přepravu vhodných kol do Gambie. Jiná kola, opět ta nevhodná pro Afriku, opravujeme a zamýšlíme prodávat. Získaná částka z prodeje bude opět kryt část výloh na přepravu do Gambie. Většinu kol pro Gambii opravují lidé ve výkonu trestu ve Věznici Heřmanice v Ostravě. Práci v centrálním skladu se věnují převážně lidé bez domova a v podobně náročných životních etapách, lidé, kteří tak setkáním s projektem Kola pro Afriku získávají novou možnost, skrze pomáhání druhým, postavit se opět na vlastní nohy. Přes náročnost příprav kol vhodných pro Gambii a zajištění přepravy kol, se již podařilo doručit do Gambie téměř 1500 darovaných kol.

Celý projekt funguje díky práci nespočetného množství dobrovolníků, spolupracujeme se školami na benefičních projektech, s kulturními zařízeními, spolky a organizacemi po celé ČR, pořádáme přednášky o projektu, o Gambii. Nepostradatelnou součástí projektu jsou přepravní společnosti, které bezplatně kola převáží ze sběrných míst do centrálního skladu. Činnost společnosti Kola pro Afriku je podporována i z výtěžku ostravského charitativního obchodu Moment – tak trochu jiný obchod.

V lednu 2014 jsme předali 1144 darovaných kol do dvanácti škol. Vyučovali jsme školní mechaniky, která se o kola starat, aby dlouho dětem vydržela. Sdíleli jsme radost dětí, které se budou snáze dostávat do škol. Bylo opět ohromným zážitkem být při předávce kol. Sdílení radosti dětí přináší novou sílu pokračovat v projektu dál. Dalších 829 kol bylo předáno dětem v průběhu května 2014. Za první dva roky činnosti společnosti Kola pro Afriku bylo předáno 2324 darovaných kol. Dalších 900 kol jsme naložili a odeslali dětem do Gambie 11. října 2014.

Projekt Kola pro Afriku přináší radost na mnoho stran – dobrovolníkům a dárcům v ČR, lidem, společností, firmám nezištně pomáhajícím, a nyní již také mnoha školákům v Gambii. Mezi Českou republikou a Gambií byl vystaven symbolický most pomoci, dávání a sdílení. Jde o vztah oboustranně bohatý.

Děkujeme, že pomáháte s námi.

Výpis z Ustavujícího zasedání Zastupitelstva městyse Švábenice ze dne 5. 11. 2014

Nejstarší člen zastupitelstva městyse Vladimír Hroza přivítal všechny přítomné na ustavujícím zasedání nově zvoleného Zastupitelstva městyse Švábenice. Byl pověřen dosavadním starostou městyse Švábenice Josefem Kubíkem, aby předsedal tomuto ustavujícímu zasedání do doby, než bude řádně zvolen nový starosta.

Konstatoval, že zasedání bylo řádně svoláno tak, aby se v souladu s § 91 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění, konalo do 15- ti dnů ode dne uplynutí lhůty pro podání návrhů soudu na neplatnost voleb nebo hlasování (lhůta uplynula dne 24. 10. 2014), žádný návrh nebyl podán. Informace podle § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích byla na úřední desce Úřadu městyse Švábenice zveřejněna v souladu se zákonem po dobu nejméně 7 dní, a to od 27. 10. 2014 do 5. 11. 2014. Současně byla zveřejněna na „elektronické úřední desce“.

Konstatoval, že dle zápisu o výsledku voleb do Zastupitelstva městyse Švábenice byl celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky 518. Celkový počet odevzdaných úředních obálek 516, počet platných volebních lístků 514, z celkového počtu osob zapsaných ve výpisech ze seznamu voličů 813. Celkem bylo 6 547 platných hlasů, což činilo 63,71 % účast ve volbách.

Počet volených členů zastupitelstva je 15.

Volební strana č. 1 - Křesťanská demokratická unie – Československá strana lidová obdržela 2 348 hlasů = 35,86 %, počet mandátů 5.

Volební strana č. 2 - Česká strana sociálně demokratická obdržela 4 199 hlasů = 64,14%, počet mandátů 10.

Konstatoval, že je přítomno všech 15 členů zastupitelstva, takže zastupitelstvo je usnášeníschopné dle § 92 odst. 3 zákona o obcích.

Následovalo složení slibu členy zastupitelstva.

Upozornil přítomné členy zastupitelstva, že odmítnutí složit slib nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik mandátu dle § 55 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, v platném znění.

Předsedající vyzval zastupitele, aby před přečtením slibu povstali.

„Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu městyse Švábenice a jeho občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.“

Po přečtení slibu (§ 69 odst. 2 zákona o obcích) byli zastupitelé jmenovitě vyzváni, předstoupili k předsedajícímu a pronesením slova „SLIBUJI“ složili slib a podepsali se do připraveného archu.

Předsedající konstatoval, že všichni přítomní členové zastupitelstva městyse složili zákonem stanovený slib a mohou se ujmout svého mandátu.

Zapisovatelkou určil členku zastupitelstva Petru Jakešovou.

Předsedající seznámil zastupitelstvo s návrhem programu v souladu s informací zveřejněnou na úřední desce

1. Určení ověřovatelů zápisu (§ 95 odst. 1 zákona o obcích)
2. Volba starosty, místostarosty a ostatních členů rady
3. Zřízení finančního a kontrolního výboru zastupitelstva, volba předsedů a členů
4. Rozhodnutí o odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva (§ 72 zákona o obcích)
5. Diskuse
6. Závěr

Předsedající vyzval k podání návrhu na změnu nebo doplnění programu. Žádný návrh nebyl podán.

Usnesení č. 1:

Zastupitelstvo městyse Švábenice schvaluje program ustavujícího zasedání Zastupitelstva městyse Švábenice.

Bod č. 1 Určení ověřovatelů zápisu

Za ověřovatele zápisu byli navrženi

- 1) Mgr. Jana Straková, Ph.D.**
- 2) Michal Hladký**

Usnesení č. 2:

Zastupitelstvo městyse Švábenice určuje za ověřovatele zápisu o průběhu ustavujícího zasedání Zastupitelstva městyse Švábenice Mgr. Janu Strakovou, Ph.D. a Michala Hladkého.

Bod č. 2 Volba starosty, místostarosty a ostatních členů rady

Předsedající navrhl, aby funkce starosty městyse byla vykonávána jako uvolněná ve smyslu § 71 zákona o obcích. Předsedající vyzval k podání jiného návrhu. Jiný návrh nebyl podán.

Usnesení č. 3:

Zastupitelstvo městyse Švábenice v souladu s § 84 odst. 2 písm. k) zákona o obcích schvaluje, že pro výkon funkce starosty městyse bude člen zastupitelstva dlouhodobě uvolněn.

Předsedající konstatoval, že nestanoví – li zastupitelstvo jinak, probíhá volba starosty, místostarosty, členů rady a členů výborů veřejně hlasováním v pořadí v jakém budou navrženi. Předsedající vyzval k podání jiného návrhu. Jiný návrh nebyl podán.

Usnesení č. 4:

Zastupitelstvo městyse Švábenice schvaluje veřejný způsob hlasování volby starosty, místostarosty, členů rady a členů výborů.

Následovala volba starosty.

Předsedající vyzval členy zastupitelstva k podání návrhů na funkci starosty městyse Švábenice.

Navržen do funkce starosty byl **Josef Kubík**.

Usnesení č. 5:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí starostou městyse Švábenice **Josefa Kubíka**.

Předsedající konstatoval, že byl řádně zvolen nový starosta Josef Kubík, a proto mu předal další vedení ustavujícího zasedání Zastupitelstva městyse Švábenice. Starosta Josef Kubík poděkoval panu Vladimíru Hrozovi za dosavadní vedení

ustavujícího zasedání zastupitelstva městyse a poděkoval zastupitelstvu za důvěru.

Následovala volba neuvolněné funkce místostarosty městyse Švábenice.

Předsedající vyzval členy zastupitelstva k podání návrhů na funkci místostarosty městyse Švábenice.

Navržen do funkce neuvolněného místostarosty byl **Jiří Orel**.

Usnesení č. 6:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí místostarostou městyse Švábenice **Jiřího Orla**. Tato funkce bude po celé volební období neuvolněná.

Následovala volba Rady městyse Švábenice.

Předsedající konstatoval, že počet členů rady nesmí být vyšší než 1/3 počtu členů zastupitelstva. S ohledem na tuto právní úpravu bude počet členů rady 5 vč. starosty i místostarosty.

Do Rady městyse Švábenice byli navrženi

- 1) **Ing. František Bureš**
- 2) **Michal Hladký**
- 3) **Pavel Pištělka**

Předsedající požádal o další návrhy. Další návrhy nebyly podány. O jednotlivých kandidátech bylo hlasováno v pořadí, v jakém byli navrženi.

Usnesení č. 7:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí za členy Rady městyse Švábenice Ing. Františka Bureše, Michala Hladkého a Pavla Pištělku.

Bod č. 3 Zřízení finančního a kontrolního výboru zastupitelstva, volba předsedů a členů

Předsedající sdělil, že zastupitelstvo městyse má povinnost zřídit finanční a kontrolní výbor dle § 117 odst. 2 a § 84 odst. 2, písm. l) zákona o obcích, neboť funkční období výborů předchozího zastupitelstva zaniklo spolu se zánikem původního zastupitelstva. Zastupitelstvo určuje počet členů výborů, který musí být liché § 117 odst. 3 zákona o obcích, přičemž finanční a kontrolní výbor musí mít nejméně 3 členy dle § 119 odst. 1 zákona o obcích. Členy výborů mohou být členy zastupitelstva i jiné osoby, pouze předsedou výboru může být jen člen zastupitelstva § 117 odst. 4 zákona o obcích. Členy finančního nebo kontrolního výboru nemůže být starosta, místostarosta, ani osoby zabezpečující rozpočtové a účetní práce na obecním úřadě § 119 odst. 1 zákona o obcích.

Usnesení č. 8:

Zastupitelstvo městyse Švábenice zřizuje finanční výbor, který bude 3 členný a kontrolní výbor, který bude 3 členný.

Následovala volba předsedy- předsedkyně finančního výboru.

Na předsedkyni finančního výboru byla navržena **Alena Kušková**.

Předsedající vyzval k podání dalších návrhů. Další návrhy nebyly podány.

Usnesení č. 9:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí předsedkyní finančního výboru Alenu Kuškovou.

Předsedající dále vyzval zastupitele o podání návrhu na členy finančního výboru.

Navrženi byli: **Ing. Pavel Tvrdý, Vladimír Hroza.**

Usnesení č. 10:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí členy finančního výboru: **Ing. Pavel Tvrdý, Vladimír Hroza.**

Následovala volba předsedy – předsedkyně kontrolního výboru.

Na předsedkyni kontrolního výboru byla navržena **Mgr. Jana Straková Ph.D.**

Předsedající vyzval k podání dalších návrhů. Další návrhy nebyly podány.

Usnesení č. 11:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí předsedkyni kontrolního výboru **Mgr. Janu Strakovou Ph.D.**

Předsedající dále vyzval zastupitele o podání návrhu na členy kontrolního výboru.

Navrženy byly: **Petra Pištělková, MUDr. Ing. Jolana Zlámalová Ph.D.**

Usnesení č. 12:

Zastupitelstvo městyse Švábenice volí členy kontrolního výboru: **Petra Pištělková, MUDr. Ing. Jolana Zlámalová Ph.D.**

Bod č. 4 Odměny za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva § 72 zákona o obcích

Předsedající navrhl, aby neuvolněným členům zastupitelstva byla v souladu s § 72 zákona o obcích a nařízení vlády č. 37/2003 Sb., o odměnách za výkon funkce členů zastupitelstev v platném znění, poskytována měsíční odměna ve výši: člen zastupitelstva 300,- Kč, člen zastupitelstva a předseda výboru 400,- Kč, člen rady 1.120,- Kč a místostarosta městyse § 77 odst. 2 zákona o obcích 11.150,- Kč měsíčně.

Usnesení č. 13:

Zastupitelstvo městyse Švábenice v souladu s § 72 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanoví za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva městyse odměnu ve výši: člen zastupitelstva 300,- Kč, člen zastupitelstva a předseda výboru 400,- Kč, člen rady 1.120,- Kč měsíčně. Odměna bude poskytována ode dne 5. 11. 2014.

Usnesení č. 14:

Zastupitelstvo městyse Švábenice v souladu s § 72 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanoví odměnu za výkon funkce místostarosty jako neuvolněného člena zastupitelstva městyse ve výši 11.150,- Kč měsíčně. Odměna bude poskytována ode dne 5. 11. 2014.

Bod č. 5 Diskuse

p. Marta Štěrbová – navrhla, aby členkou rady městyse byla alespoň 1 členka zastupitelstva.

Starosta městyse sdělil, že funkce členky rady městyse byla nabídnuta Aleně Kuškové, která však funkci odmítla. Tuto skutečnost p. Kušková potvrdila.

Bod č. 6 Závěr

Starosta městyse poděkoval občanům za podporu a všem zastupitelům za důvěru při volbě starosty.

Ustavující zasedání Zastupitelstva městyse Švábenice bylo ukončeno v 18.50 hod.

Ve Švábenicích dne 10. 11. 2014

Hvězda svítí nad Betlémem...

Drazí přátelé,

blíží se Vánoce, jedna z nejkrásnějších dob v roce. Jejím tradičním znamením je mimo jiné hvězda. Dáváme si ji na vrchol stromečku, zdobíme jimi okna, domy, svítí nám na ulicích, zpíváme o ní.

Mnozí chtějí být sami hvězdy, hvězdičky, superstar. Také bychom každý chtěli mít svou hvězdu na obloze a rádi, kdyby nám vždy přinesla štěstí. Lidé vždy hledali hvězdy šťastné budoucnosti a rádi za nimi šli.

V dějinách se často objevovala hvězda jako znamení, mnohdy bohužel znamení smrti.

Během války židé museli nosit na sobě žluté hvězdy a ty je zavedly přímo do plynových komor.

Po válce byly hvězdy také všude a rudé. Visely na domech, na školách i na nemocnicích. Nosili je dospělí i děti. Měly tyto hvězdy vést národy k blahé budoucnosti, bohužel mnohé zavedly do hrobu, do vězení, do bídy a potupy, mnohým byly překážkou ve vzdělání a rodinném štěstí. Kdo za nimi nechtěl jít, ocitl se v pekle.

Dnes nám vyhrožují lidé s prapory, na kterých také vidíme hvězdu a půlměsíc. Chtějí vést celý svět, kdo by nechtěl, tomu smrt.

Před 2 tis. lety hvězdáři spatřili hvězdu a bez nucení sami se za ní vydali. Tu nazýváme betlémskou. Zavedla je k chudé rodině, kde našli Novorozence. Mudrci pochopili, že ne hvězda je důležitá, ale člověk, zvláště dítě. Ono je hvězdou blahé budoucnosti. Toto Dítě narozené před 2 tis. lety se stalo hvězdou naděje na šťastnou budoucnost, proto přinesli Mu své dary.

Ríká se, že se musí štěstí pomoci. Pomáhejme si navzájem, jak a čím kdo můžeme, a tehdy se sami staneme pro sebe hvězdami štěstí. *Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás...* - řekl Kristus, když se měl za nás obětovat. *Na to jsem se narodil, a proto jsem přišel na svět, abych ho spasil...*

Přeji Vám, aby každá hvězda, kterou spatříte o Vánocích, Vám připomněla to, že jste milováni a je Vám psané štěstí, protože jste milováni odvěkou láskou Stvořitele, ale také, že my se máme všichni pro sebe stát hvězdami naděje a lásky tak, jak to umíme nejlépe.

O tohle se snažíme také v naší katolické farnosti, bez nucení, každý podle svých možností a schopností. Chtěl bych všechny srdečně pozvat k setkání u betléma v našem kostele, aby se každý mohl ohřát v teple Boží Lásky zjevené v Ježíškovi. Na betlém se budete moci podívat vždy při mši sv. a zvláště zvu:

- 24.12. na *Půlnoční* ve 24.00 h.
- 25.12. na Vánoční bohoslužbu v 9.30 h. a na vánoční besídku v 16.30 h.
- 26.12. na 2. vánoční svátek v 9.30 h.

Dále vás chci seznámit s kalendářem akcí v naší farnosti. Srdečně zveme do našeho kostela:

- 28.12. na svátek rodin v *den Svaté rodiny* v 9.30 h.
- 31.12. na *Silvestrovou* bohoslužbu v 17.00 h.
- 1.1.2015 na novoroční bohoslužbu v 9.30 h.
- 4.1.2015 na rodinné koledování u obecního stromku ve 14.30 h.
- 5.1.2015 na *Tříkrálovou* bohoslužbu v 18.00 h.
- 10.1. se bude konat *Tříkrálová sbírka* pro Charitu
- 02.2. na bohoslužbu *Hromnic* v 18.00 h.
- 18.2. v **popeleční středu** na bohoslužbu, kterou zahájíme postní dobu v 18.30 hod.
- 19.3. na bohoslužbu k poctění sv. Josefa u kapličky sv. Josefa v 18.00 h.
- 25.3. na bohoslužbu o slavnosti *Zvěstování Páně* v 18.00 h.
- 29.3. v květnou neděli na průvod s ratolestmi a bohoslužbu v 9.30 h.
- 04.3. na velikonoční vigilii ve 20.00 h.
- 05.4. na oslavu **Velikonočních svátků** při bohoslužbě v 9.30 h.
- 25.4. na žehnání motorkářům na novou sezonu ve 12.30 h.
- 24.5. na *Svatodušní* bohoslužbu v 9.30 h.
- 25.5. na pouť na Jezírko v 17.30 h.
- 31.5. na I. sv. Přijímání v 11.00 h.
- 07.6. na Průvod Božího Těla obci v 8.30 h

Děkujeme všem dobrodincům a sponzorům našeho kostela a prosím o další podporu v údržbě této krásné švábenické památky. Dary na údržbu a opravy kostela můžete posílat přímo na účet farnosti: 1560861399/0800. Na faře můžete získat potvrzení o přijetí daru pro osvobození od daní.

Děkujeme za všechny letošní sponzorské dary, díky kterým byly možné opravy. Děkuji Úřadu městyse Švábenice za pomoc při opravě farské zdi a opravu hřbitovního kříže. Děkuji farníkům, kteří obětavě opravili kapličku sv. Josefa u kostela. Konečně po delší době budou zprovozněny věžní hodiny na věži našeho kostela, které už nebudou ručně natahované, ale budou mít elektrický pohon. Za podporu při opravě děkujeme p. Františku Burešovi.

Děkuji těm, kteří jsou vždy ochotní pomoci při jakékoliv opravě, výzdobě či úklidu kostela.

Přeji všem občanům krásné, pokojné, zdravé a požehnané Vánoce.

*Ať hvězda oznamující příchod Vykupitele
bude vám znamením štěstí a požehnání v Novém 2015 roce!*

P. Boguslaw, farář

Vánoční příběh

Jistý člověk jménem Jan považoval Vánoce za zcela bezvýznamný svátek. Večer 24. prosince měl za nejmudřejší v roce, protože různí lidé si tehdy uvědomují, jak osamělí jsou, nebo si připomínají milovanou osobu, jež toho roku zemřela. Honza byl dobrý člověk. Měl rodinu, hleděl pomáhat lidem kolem sebe a v obchodních záležitostech si počínal čestně. Nemohl však připustit, že lidé jsou tak prostoduší a věří, že Bůh sestoupil v Ježíši na zem jen proto, aby jim poskytl útěchu. Protože měl své zásady, nebál se říkat všem, že Vánoce nejenže jsou spíš smutné než veselé, ale že také vycházejí z nepravdivého příběhu o Bohu, který se proměnil v člověka. V předvečer oslavy Kristova narození se jeho žena a děti jako vždy chystaly do kostela. A Honza je jako vždy poslal, aby šly samy, říkal jim: „Bylo by to ode mne pokřectví, kdybych šel s vámi. Budu tady čekat, až se vrátíte.”

Když rodina odešla, Jan usedl na svou oblíbenou židli, rozdělal oheň v krbu a pustil se do čtení novin. Brzy ho však vyrušil hluk za oknem, následovaný dalšími. Honza v domněnku, že se někdo baví sněhovými koulemi, přes sebe přehodil kabát a vyšel ven, doufal, že vetřelci nažene strach. Jakmile otevřel dveře, uviděl hejno ptáků, kteří se ztratili v bouři a teď se chvěli zimou ve sněhu. Jakmile zpozorovali osvětlený dům, snažili se vniknout dovnitř, ale jak narazili na okenní tabuli, pohmoždili si křídla, takže nemohli létat, dokud se jim nezahojí. „Přece ta stvoření nenechám tam venku,” pomyslel si Honza. „Jak jim pomoci?” Zamířil k vratům garáže, otevřel je a rozsvítil. Avšak ptáci se nepohnuli. „Mají strach,” řekl si. Vrátil se do domu, sebral pár kousků chleba a drobků vyznačil cestičku až k osvětlené garáži. Ale bez výsledku. Honza rozevřel náruč, pokoušel se je pobízet laskavým voláním, tu a tam některého jemně postrčil, ale ptáci byli ještě neklidnější, začali se zmítat a bezhlavě pobíhat po sněhu, přičemž zbytečně ztráceli tu trošku sil, která jim ještě zbyla. Jan už nevěděl, co si počít. „Musíte mě mít za kohosi strašného,” řekl nahlas. „Což nechápete, že ke mně můžete mít důvěru?” A celý zoufalý volal: „Kdybych se teď mohl jen na několik málo okamžiků proměnit v ptáka, pochopili byste, že vás chci opravdu zachránit!” V tu chvíli zazněl kostelní zvon ohlašující půlnoc. Tu se jeden z ptáků proměnil v anděla a zeptal se Jana: „Teď už chápeš, proč se Bůh musil proměnit v člověka?” A Honza, v očích slzy, poklekl ve sněhu a odvětil: „Odpusť mi, anděli. Teď už chápu, že důvěřovat můžeme jen těm, kdo se nám podobají a zakoušejí totéž, co my.”

Šťastný jsi, když nepřeslechněš toto poselství a naplňuješ je, protože nejen prožiješ krásnější Vánoce, ale i svoji budoucnost.

Přeji vám touhu udělat si čas na cestu k duchovnímu obsahu a smyslu letošních vánočních svátků a dojít do betléma, když na vás stále někdo čeká.

farář Martin Kopecký

BOHOSLUŽBY

Srdečně Vás osobně VŠECHNY BEZ ROZDÍLU, věřící (kteréhokoliv vyznání), hledající i nevěřící, zveme na sváteční setkání ve společenství Církve československé husitské.

ŠVÁBENICE - OBŘADNÍ SÍŇ NA ÚŘADĚ MĚSTYSE:

- Štědrý den ve středu 24. 12. v 11:00 hodin
- v neděli 4. 1. "Tříkrálová" v 18:30 hodin.

*Těším se na setkání s každým z Vás.
Věřím, že využijete čas k povzbuzení
a pěknému prožití této krásné doby.*

*Požehnané Vánoce a šťastný rok L.P. 2015
Vám přeje farář Martin Kopecký.*

Rádi vám posloužíme křtem dětí i dospělých, svatebním obřadem v kostele či venku v přírodě, pohřebním rozloučením v kostele ve Vyškově nebo obřadní síni, osobním rozhovorem, návštěvou nemocných doma i v nemocnici, zpovědí, vyučováním dětí i dospělých o víře a náboženství. Faráře zastihnete vždy před a po bohoslužbách, kdy se můžete osobně na všem domluvit, nebo se kontaktovat na e-mailu: fararmartin@seznam.cz, telefon: 606 702 768. Nebojte se ozvat, kdokoliv bez rozdílu.

Naše stránky: www.kostelyvyšovsko.hu.cz

O vzniku nové vánoční tradice v Česku

Historie vánočního stromu v Brně

Stavění vánočních stromů na náměstích ve městech a obcích se již po několik roků stalo tradicí. Nejinak je tomu i ve Švábenicích. Jak k této tradici došlo:

Letos je tomu 95 let od nalezení odloženého dítěte, „bílovického jezulátka“ a 90 let od postavení prvního vánočního stromu v Brně. Vše se událo v Bílovicích nad Svitavou. Jsou městečkem, vzdáleným dvě zastávky vlakem od Brna. Tato příhoda se udála na štědrodenní vycházce tří přátel – Rudolfa Těsnohlídka, soudního oficiála Josefa Tesaře z Brna a malíře Františka Koudelky v roce 1919. Šli vlastně na lesní pých – pro maličkou jedličku, proto šplhali do stráně. Zaslechnutý pláč dítěte je přivedl pod osamělý smrk, kde našli v rozbalené peřině dítě (smrk zde dodnes stojí a je pod ním pomníček). Připadali si jako tři králové, klanějící se, když dítě balili, ale také jako zachránci života. Dítě dostalo jméno Liduška. V době nálezů mělo asi 11 měsíců. V Brně ji adoptovala rodina Polákových. Těsnohlídek tehdy bydlel v Bílovicích. Sem za ním jezdili přátelé z Brna i Prahy. Ten smrk ve stráni a vzpomínka na vánoční stromy v severských zemích, kam v mládí často zajížděl, vnukly Těsnohlídkovi myšlenku na postavení vánočního stromu v Brně.

Vše bylo úředně schváleno a v sobotu 6. 12. 1924 byla v jílovských lesích skácena 15 metrů vysoká jedle a odvezena do Brna. Na ozdobu firma Bartelmus pořídila 150 žárovek a hvězdu, proud darovala Městská elektrárna. U stromu byly tři pokladničky. Těsnohlídek měl s vybranými penězi jasný záměr – zbudovat důstojný domov pro opuštěné děti, kde by žily a vyrůstaly ve šťastné a užitečné občany. Jméno Dagmar bylo vybráno pro budovaný dětský domov. Jeho otevření se Těsnohlídek nedožil jen o několik měsíců (zastřelil se 12. 1. 1928), ale byla to myšlenka dobrá a tento domov dětem slouží dodnes.

Jak to dopadlo s „bílovickým jezulátkem“, malou Liduškou? Jako šestiletá se dívala na rozsvícení prvního vánočního stromu, získala dobré vzdělání, vzala si středoškolského profesora, žili v Praze a dožila se vysokého věku. Jako v pohádce – ještě zvonec a už je konec.

Připravil Libor Pištělka

Muzejní koutek

Ve Vlastivědném muzeu ve Švábenicích je každou sobotu, neděli a svátky do 15. února 2015 otevřena velká výstava s názvem: **VÁNOČNÍ TRADICE A POEZIE**. V Muzejní galerii betlémů ve 2. patře a v přízemí zhlédnete 1.060 betlémů ze všech dostupných materiálů, což činí jednu z největších soukromých sbírek na světě. Otevřeno je vždy odpoledne od 13:00 do 17:00 hodin.

Co se připravuje

Ve Vlastivědném muzeu bude každou neděli otevřena nová zajímavá výstava s názvem: **MALÍŘI DĚTSKÝCH SRDCÍ**. Začne od 15. března 2015 do 28. června 2015. Takže muzeum snad bude nadále i v příštím roce pokračovat pro spokojenost všech návštěvníků. Dá to znovu vše mnoho práce, ale já se držím jednoho vyřčeného citátu z televize: „Když nemáš co dělat, nedělej to u mne!“. Na shledání s Vámi v muzeích se opět těší Libor Pištělka.

Úvaha nad skončenou výstavou

Protože v minulém roce nebylo možné uspořádat náročnou výstavu ke stému výročí úmrtí Mikoláše Alše, jednoho z největších českých malířů a nejvíce milovaného naším lidem, byla výstava uskutečněna v muzeu s ročním zpožděním.

Alšes zemřel v noci z 9. a 10. července roku 1913 ve věku nedožitých 61 let. Alšovy obrázky: Kolik krásy, něhy, odvahy i hrdinství vane už desítky let z těchto drobných kreseb. Ze všech cítíme znovu a znovu tu jeho hřejivou lásku k domovu, která tu v důvěrném spojení se slovy lidové poezie rozeznívá nejkrásnější píseň lásky k člověku. Před námi se objeví kouzelný svět lidových písní a říkadel, které si dávno, pradávno zpívali naši předkové. V obrázcích byly děti a zvířátka, švarní chlapi a líbezné dívčiny, panímámy i pantáti, báby i dědkové, myslivci a vojáci. Do svých obrázků, tak jako kdysi náš lid do svých písní, dal všeloh lásku k rodné zemi. K té zemi, která je pro většinu lidí nejdražší na světě.

V Alšově tvorbě zaujímá zvláště významné místo sv. Václav, národní světec, posvěcený tužbou a nadějí celých generací, místo zvláště významné. Kreslí ho po celý život v různých podobách, ale ve stejném vroucím zbožnění jako orodovníka, ochránce a bojovníka za svobodu a blaho národa. Svatováclavská tradice našla v Alšovi svého malíře, který přiblížil národu jeho patrona živou výtvarnou představou.

Jsem rád, že se výstava podařila uskutečnit a návštěvníci že odcházeli spokojeni. Někteří si dokonce u obrázků národních písní i zazpívali. Ať nadále obrázky těší naše srdce, a budou těšit i budoucí, po letech letoucích.

Připravil Libor Pištělka

Radostné chvíle v muzeu

Před několika dny mi jedna rodina volala, zda by nemohli přijet s malými dětmi, že by si je rádi vyfotili v Selské jízbě u starodávného stolu se židlemi. Nedalo se pochopitelně odmítnout. Přijeli od Brna s různými vánočními dekoracemi, tak to zde již vypadalo moc svátečně.

Fotky se jim moc podařily, takže zavolali za pár dní znovu, že přijedou s dalšími dětmi. To se uskutečnilo. Člověk má z toho radost, že se lidem muzeum líbí, že „námaha“ nebyla nikdy pro dobrou věc vytvořena zbytečně.

Foto ze selské jízbě

Připravil Libor Pištělka

Eleonora Janáčková – hrob a kříž

Letos tomu bylo 95 roků, co na zdejším hřbitově byla v roce 1919 pochována paní Eleonora Janáčková, sestra našeho slavného hudebního skladatele Leoše Janáčka. Ve Švábenicích působila jako učitelka v letech 1875 – 1903. Narodila se v roce 1838, právě v tom roce, kdy ve Švábenicích byla postavena škola, ve které je nyní Vlastivědné muzeum.

Hrob se nacházel v dezolátním stavu po mnoho let až do roku 1982. Litinový kříž byl spadený a polámaný a celý hrob byl jako zapomenutý. A přece se občas objevil „poutník“ – z „hudebního světa“, který si vzpomenu i na to, že „mistr Janáček“ má zde pochovanou sestru. Z iniciativy farníků a jejich přičiněním byl hrob téhož roku důstojně opraven a upraven. Zvláště jest si povšimnouti jejího původního litinového kříže, který byl ve třech místech rozlámaný. Je nejenom bohatě umělecky formován, ale je ojedinělý mezi ostatními kříži na tehdejší dobu. Svým „moderním“ pojetím, pokoncilové, pohřební liturgické tendence, zdůrazňující při pohřbech Život, Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. A tento kříž vytvořený umělcem ještě dávno před II. Vatikánským koncilem, nese na sobě právě tuto myšlenku. Na kříži není zpodobněn Kristus přibitý – umírající – ale vzkříšený – oslavený. I evangelní postavy pod křížem stojících – Panny Marie a sv. Jana, jsou zpodobněny ve stavu již oslaveném – jako andělé s křídly.

Tímto počinem se dostalo nejen vyjádření úcty a vděčnosti našich občanů k svým kulturním činitelům, ale též zachována neobvyklá umělecká hodnota.

Přikládám velmi starou fotografii, jak to místočko posledního odpočinku vypadalo dříve, a jak důstojně to zde vypadá nyní.

Text i foto: Libor Pištělka

Zachráněná další památka

Ve Švábenicích je spousta nádherných historických památek a je chvályhodné, že se postupně toto dědictví našich předků podle finančních možností dává opět do „lesku“.

Tak do krásy byla letos zachráněná kaplička Anděla Strážného ve Zmole. Za kapličkou Panny Marie Lurdské bývala studánka se „zdravou“ vodou. Nad ní byla malá zídka s výklenkem, v němž prý býval obrázek sv. Anděla Strážného. Tato zídka byla v roce 1932 zbourána a dle plánu akademického malíře Petra Pištělky, zdejšího rodáka, byl podezděn kamenem břeh nad studánkou a vystavěna kaplička s hanáckým ornamentem. Petr Pištělka také zadarmo namaloval na plechu sv. Anděla Strážného se dvěma hanáckými dětmi. Snad není zbytečné napsat o těch, kteří v té době pomáhali při stavbě tohoto díla. Snad žijí ještě pamětníci, kteří si na tyto obětavce pamatují. Kámen zadarmo dovezli páni rolníci: František Jiříček, František Látal a Jan Hejný. Pan Josef Polách (kostelník) zadarmo dělal stolařskou práci a velmi mu pomáhal pan Josef Dvořák (legionář). Kapli stavěl polír Štěpán Kunovský. Dále pomáhaly při stavbě: Marie Pištělková (z „Betléмка“), Františka Pištělková (z „plotků“) a Anděla Vítková.

Posvěcena byla děkanem Eduardem Tabáčkem 29. května 1932.

Na staré fotografii, kterou pořídil v tom roce 1932 Dr. Leo Belza z Moravské Ostravy je u studánky jeho dceruška a choť ředitele průmyslové školy z Přerova paní Anna Holešovská.

Vodička ze studánky zde tekla až do června 1936, kdy počal Josef Němec (rekrut) kopati v „údolí lásky“ studnu. Učitelé ho (jak je uvedeno v záznamu) nabaňkali, že by mohl zařídit koupaliště a že by měl dobré obchody. Tímto kopáním odvedl vodu ze studánky od pradávná zachycené v kapličce sv. Anděla Strážného. Chodívali sem lidé až z Topolan pro „zdravou vodu“, jak se tehdy studánce říkávalo.

Na silnější pramen ale nenarazil. Tak šel o 100 metrů dál ke Švábenicím, zavolal na vrtání studny firmu Sigmund z Lutína, ale na vodu nepřišli. Vykládal, že skoupí pozemky „na Stráni“ a postaví u koupaliště domky na letní byty...

Dále bylo napsáno: „Venkovská inteligence připravila napučeného mladíka o pěkné tisíce, sami nedali ani 1,- Kč – a co bylo pěkného ve Zmole – zničili!“.

Za posledních 30 let byla kaplička několikrát opravována a vymalována. Ale poslední dobou, protože nebyla dostatečně izolována, začal se spodek bortit a hrozilo, že se celá kaplička rozpadne.

Několik nadšenců pro dobrou věc a obětavců se na jaře dohodlo, že se kaplička postaví nová, v celé své původní kráse. Stalo se a tak mohl náš duchovní Otec Boguslaw v pondělí 6. října 2014 v podvečer tuto kapličku s okolím požehnat.

Je třeba opět poděkovat zastupitelstvu městyse, za sponzorské dary a náročnou, nezištnou práci při obnově „andílka“. Kéž zůstane Zmola stále živým „údolím něžné, čisté lásky“, kterou představují Panna Maria a Anděl Strážný.

Text i foto: Libor Pištělka

O Erbu a pečeti městečka Švábenice

Jak uvádí náš rodák František Pokorný ve své knize Rod pánů ze Švábenic, tak tento starobylý rod v 15. století vymřel po meči, ale jeho jméno však nezaniklo a neustále se připomíná ještě v 16. a 17. století. Jeho nositeli se totiž stali potomci starobylé moravské rodiny vladýků z Dobročkovic, kteří byli se zchudlými pány ze Švábenic spřízněni sňatkem, získali od nich zboží a psali se pak rovněž ze Švábenic.

Když koncem 15. století svůj původní erb – štít křížem rozdělený – opustili a získali po vymřelém rodě právo užívat erbu rozletilé střely, vznikl dojem nepřetržité souvislosti s původním rodem ze Švábenic. Tak se stalo, že i dosavadní historická pojednání oba rody směřují, ač kritický rozbor spleťtých vztahů mezi oběma rody rozlišení umožňuje. Rodovým znamením pánů ze Švábenic byly čtyři střely do čtyř stran postavené a spojené střelišti uprostřed štítu do kroužku nebo čtverhránku. Volba erbu byla svobodná a každý mohl svůj erb co do barvy i doplňků měnit, a takové změny se vyskytly v 16. století, kdy střely již nebyly spojené uprostřed do kroužku. Tato změna byla zachována i do dnešní doby.

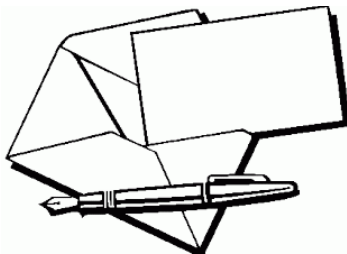
Několik razítek, které jsem sehnal, jsou toto důkazem.

Připravil: Libor Pištělka

Tradiční dopis

Bylo by jistě ke škodě, kdybychom opět nezveřejnili milý dopis paní Mileny Pokorné, které Švábenice přirostly k srdíčku. Ve svém vysokém věku na ně moc ráda vzpomíná.

„Vážený pane,

měl jste pravdu, četla jsem Zpravodaj s potěšením, samé dobré zprávy. Soupis toho, co se ve Švábenicích za poslední léta změnilo, je úctyhodný. Vyžadovalo to hodně iniciativy, houževnatosti a zaujetí. Dovedu si představit i tu hromadu náročné administrativní práce, bez níž by se tolik udělat zdaleka nepodařilo. Ty krásné výsledky svědčí o šťastném spojení té nezbytné úřednickiny s ochotou konkrétní pomoci mnoha dobrovolných pracovníků. Taková spolupráce je neocenitelná. Prospěch z ní mají všichni.

Důstojná vzpomínka na Švábeňáky padlé za války, byla na místě. Ve výčtu obětí jsem postrádala p. Sumce, který zahynul hned v prvních dnech, myslím v Haliči. Vdově s kupou dětí byla přidělena trafika, aby měli z čeho žít. Starší lidé jistě dobře pamatují, že si k paní Sumcové chodili pro kouření. Z obrázků v tomto čísle se mi potvrzuje, že dnešní Švábenice vypadají úplně jinak, než je pamatuji. V jednom vysílání Toulavé kamery se dostalo i na Švábenice jako působiště ojedinělého sedláře. To je výnosnější živnost než někdejší rozšířená výroba perleťových koflíků.

Děkuji Vám za stálé posílání Zpravodaje a pěkně Vás pozdravuji.“

I já děkuji vždy za napsaný dopis od paní Pokorné. To je tak krásně téměř namalované písmo, že v dnešní době je již málo lidí, kteří to tak dokáží.

Jen závěrem chci dodat, že paní Pokorná přehlédla v té velké směsici padlých místních občanů jméno pana Sumce. Ale zase jsme se dozvěděli ve zkratce o jeho rodině.

Připravil: Libor Pištělka

„Dušičky“ – slohové práce žáků

Dušičkový den

Tento dušičkový den přichází vždy v listopadu. I letos jsme šli na hřbitov. Tentokrát jsem šla s tatínkem v sobotu a zúčastnili jsme se také mše. Byl nepěkný den a byla zima. Hřbitov byl krásně nazdobený a rozsvícený mnoha svíčkami. Na hrob dědečka jsme dali kytičku a také zapálili svíčku. Chvilí jsme na něj vzpomínali a bylo nám líto, že už tu s námi není. Když jsme se pak společně vraceli domů, bylo nám z toho tak trochu smutno.

Aneta Burešová, 3. třída

Dušičková procházka

V sobotu odpoledne jsme se s babičkou vypravili na hřbitov. I když byla zima a foukal silný vítr, nebyli jsme tady sami. Hřbitov byl krásně rozsvícený, skoro na každém hrobě svítil plamínek. Kytičku jsme položili na hrob mého dědečka a také my jsme mu zapálili svíčku. Babička mi vyprávěla, jaký dědeček byl. Trochu nám z toho bylo smutno a tak jsme si doma uvařili teplý čaj. Pro lepší náladu jsme si pustili také televizi.

Pavel Zedníček, 3. třída

Dušičkový den

Na hřbitov jsem se vypravil s babičkou. Počasí bylo právě dušičkové, foukal vítr a bylo mlhavo. Hřbitov zářil čistotou a rozsvícenými svíčkami. Šli jsme na hrob dědečka, položili jsme zde kytičku a zapálili jsme svíčku. Zkontrolovali jsme, jestli je zde vše v pořádku a pak jsme chvíli u hrobu postáli. S babičkou jsem vzpomínal na dědu a bylo mi smutno i veselo.

František Zaccpálek, 3. třída

Pohádkové Vánoce

Vánoce jsou svátky,
pojďme do pohádky!
Pohádky se nám všem líbí
i když nejsme skřítky, víly,
ani draci, ani saně,
díváme se všichni na ně.
Pohádky nás naučí,
jak se držet v náručí,
jak se míti rádi
a být kamarádi.

žáci 5. třídy

Vánoce mé prababičky

Jednou, když jsem byl u prababičky, tak jsme si povídali o Vánocích z jejího dětství.

Babička mi říkala, že advent neznali, ale Mikuláš s čertem a andělem chodil. Hodným dětem dal jablíčka a zlobivým pak brambory nebo uhlí.

Před Vánocemi se vše rádně uklidilo – dům, dvůr i chlévy. Na Štědrý den se ozdobil stromeček jablíčky, ořechy, papírovými ozdobami a malými svíčkami. U stromečku stával i malý papírový Betlém. Během dne se jedlo obyčejně nějaké pečivo, vánočka a čaj. Na večeri měli maso z domácího chovu. Po večeri šli vždy k babičce na návštěvu a pak se šlo do kostela.

Protože dříve nebyla televize, nemohli sledovat pohádky, tak si lidé hodně povídali. A dodržovali také staré vánoční zvyky – třeba házení botou a rozkrajování jablíček.

Dříve byly Vánoce chudé, ale lidé měli velkou radost i z toho mála, co bylo.

Z vyprávění své prababičky Ludmily Vojáčkové zapsal Marek Vojáček.

Etiketa do škol aneb základní pravidla chování ve škole a na veřejnosti

V listopadu uspořádala na naší škole agentura "Učíme se s.r.o." výchovný program "Etiketa do škol aneb základní pravidla chování ve škole a na veřejnosti", jehož cílem bylo zdokonalení a vylepšení chování a jednání žáků k dospělým.

Přednášející dětem obohatil program komunikačními hrami a praktickými ukázkami v různých životních situacích. Seznámili jsme se např. s pojmem etiketa (pravidla chování, vzájemné chování, souhrn pravidel usnadňující život), dále co je to první dojem, takt, ohleduplnost, úcta k lidem, estetičnost. Předvedli jsme si i projevy, kterými odradíme okolí - neukazujeme prstem, nemluvíme s plnými ústy, nenecháváme ruce v kapsách při pozdravu, k osobě, se kterou mluvíme, nestojíme zády, nesedáme a nedáváme nohy na stůl, nepodpíráme si rukou hlavu aj. Vyzkoušeli jsme si v několika scénkách (pračlověk, kovboj, nový žák ve třídě) slušné vcházení do místnosti, pozdravení, představování, oslovování i chůzi po chodbě vedle osoby společensky významnější (učitel, žena).

Bylo velmi zajímavé pozorovat, jak naše žáky dané téma zaujalo a jsem přesvědčena, že nově nabyté vědomosti všichni zúročí v chování ve třídě k sobě navzájem, doma i na veřejnosti.

Jana Zatloukalová, ředitelka školy

Kouzelné přání – školní anketa

Tentokrát naši žáci odpovídali na otázku:

„Kdybyste potkali kouzelného dědečka a ten by vám slíbil splnit jedno vánoční přání, které by maminka ani tatínek splnit nemohli, co by to bylo?“

Přál(a) bych si:

- létat jako motýl
- dožít se 10 000 let
- mít stroj času
- abychom se vrátili do budoucnosti a mohli napravit chyby
- abych mohl jít s čertem do pekla a k Mikuláši
- abych mohla mluvit se zvířaty
- aby byl obrovský sníh a aby neroztál do léta
- aby naše rodina vydržela dlouho spolu
- abych měla 5 let
- umět kouzlit
- být Spidermannem
- být LEGOnávrhář
- aby už nikdo neumřel a ti, kteří už umřeli, aby byli živí
- mít natahovací ruce
- mít kouzelnou hůlku
- být menší (jsem moc vysoká)
- být slavný
- být chytrý
- mít zebra, žirafu, slona
- být čarodějnici
- aby ze mě byla vlaštovka, pes, babka
- být nesmrtelná
- aby bylo pořád hezky
- abych byl chytrý a nemusel se pořád učit
- mít živého draka
- mít ochočeného tyranosaura Rexe
- být duch
- mít doma všechny fotbalové hráče z Plzně
- být kouzelnou vílou, kouzelníkem, princeznou
- mít sestru, ještě jednoho brácha (tato přání by určitě kouzelný dědeček ponechal na rodičích)

Poznámka: Pokud by kouzelný dědeček opravdu mohl splnit všechna přání, pořádně by se zapotil! Ještěže ale budou děti nadměru spokojené s novým „dotykáčem“, tabletem či nějakou super počítačovou hrou. Nicméně, přiznáváme, že splnění výše jmenovaných přání by bylo rozhodně – alespoň z našeho pohledu – stoprocentně lepší!

kolektiv učitelek ZŠ

Zajímá Vás, jak to chodí v muzeu?

Nás to zajímalo, proto jsme se v listopadu se čtvrťáky a pátáky naší školy vypravili do Muzea Vyškovska na program Putování muzeem. Během něho se děti při plnění úkolů z pracovního listu seznámily s fungováním muzea, vyzkoušely si práci některých odborných pracovníků např. archeologa, konzervátora, historika či etnografa. Dozvěděly se, co je to sbírkový předmět, exponát, jak je třeba ošetřit každý předmět v zájmu jeho bezpečného uchování, jak a proč se předměty zapisují a evidují a spoustu jiných věcí. Nahlédly také do míst, kam se běžný návštěvník nedostane, třeba do zámeckého sklepení nebo depozitáře.

Putováním muzeem všem notně vyhládlo, proto jsme se před dalším programem všichni nejdříve vydatně posilnili.

Po svačině jsme se vydali na výstavu „Do hlubin archeologie aneb smrt je jen začátek“. Na ní si žáci prohlédli celou řadu unikátních rekonstrukcí např. pohřeb v korunách stromů, hrob upíra, pohřeb náčelníka z doby železné či mumii ze severských močálů, která byla lidskou obětí bohům. Seznámili se s tajemstvím Býčí skály a dozvěděli se také, jak se bránit upírům a vlkodlakům, nebo jak si Keltové, Slované a Germáni představovali nebe a peklo. Získané znalosti si upevnili při vyplňování pracovního listu a na závěr si za pomoci rekvizit vytvořili vlastní rekonstrukci pohřbu.

Jako vždy celá akce probíhala v přátelském duchu. Pracovníci muzea provázeli děti taji muzejní práce s velikým západem a děti ochotně a nadšeně spolupracovaly a plnily zajímavé úkoly. Všichni byli natolik zaujati výkladem a různorodými činnostmi, že jim nezbylo ani trochu času na zlobení.

Všechny zážitky samozřejmě zúročíme ve výuce vlastivědy.

Připravila: Zdeňka Grmelová

Spolupráce s rodiči, zajištění bezpečnosti dětí

9. září 2014 jsme uspořádali v mateřské škole schůzku s rodiči, další potřebné informace jsou pro rodiče na nástěnce a u hlavního vchodu. Jedná se o řád školy, zajištění bezpečnosti dětí, směrnice o stanovení úplatku, kritéria přijímání dětí do mateřské školy, roční plán, školní vzdělávací program. Kdo z rodičů má skutečně zájem, tak si zde může všechny informace najít. Navíc o všech dalších akcích jsou rodiče informováni aktuálně. Další mimořádná schůzka s rodiči byla 12. 11. 2014. Musely být projednány změny v řádu školy a ve směrnici Zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí v mateřské škole. Nově se do obou tříd zabudovaly telefony s kamerami a budova mateřské školy je uzavřena po celou provozní dobu.

V obou třídách mateřské školy jsme pro děti a rodiče uspořádali akci - výrobu NEJKRÁSNEJŠÍHO PODZIMNÍČKA. Pochvalu za přinesení spousty přírodnin i za tvořivost zaslouží všichni, kteří přišli a se svými dětmi vytvořili vskutku krásná díla. Hotové práce byly vystaveny u hlavního vchodu.

Ve spolupráci s rodiči se organizuje každoročně 5. prosince i návštěva Mikuláše. Velmi za to děkujeme.

Mimořádné akce

Pořádáme v mateřské škole vystoupení - výukové pořady, divadla a koncerty. Ke zdravému životnímu stylu byl zaměřen pořad UMÍME SI ČISTIT ZOUBKY 12. 9. 2014.

Další kulturní hudební pořad měl název STAŘENKA MORAVA VYPRÁVÍ dne 17. 9. 2014.

K pěkným vztahům mezi sebou byly děti vedeny při divadelní pohádce O KAMARÁDSTVÍ 3. října 2014.

Velmi kvalitní vystoupení hudební skupiny MARBO z Dobrochova se uskutečnilo 30. 10. 2014 v mateřské škole, kdy se na koncertu sešly nejen děti z mateřské školy, ale také ze základní školy. Společná setkání, aktivní zapojení všech do zpěvu nebo hry na tělo vede nenásilně k pocitu sounáležitosti, což považujeme zejména v dnešní uspěchané době za velmi důležité.

Učíme děti nejen esteticky vnímat, ale také se vyjadřovat. Snažíme se využívat zážitků dětí k výtvarnému vyjádření, vyrábět z různých materiálů, přírodnin a hotové práce dětí využívat k výzdobě mateřské školy. Dětem se podařilo například vyrobit krásné draky, obrovský strom, košíčky, ovoce, namalovat keře a stromy na podzim, oblohu s duhou nebo vytvořit velký obrázek Švábenic – společnou práci dětí. Vytváříme tak v dětech lásku k místu, kde bydlí. Další výtvarné práce děti vyrobily na výstavu do Dětkovic na výstavu VŮŇ VÁNOC. Pomáhaly také 26. 11. 2014 při zdobení vánočního stromu před úřadem Městyse Švábenice.

Vybavení mateřské školy se neustále vylepšuje. Nakupují se kvalitní výukové pomůcky, ale také hračky, stavebnice a výtvarný materiál. Vše je zatím schované a děti si je vybalí u stromečku až při VÁNOČNÍ NADÍLCE.

Svátečně se děti naladily začátkem prosince při pořadu VÁNOČNÍ POHÁDKA, ale pravá pohoda se vytvoří teprve až na VÁNOČNÍ BESÍDCE v úterý 16. 12. 2014.

Skupinová práce dětí

Zdobení vánočního stromu před úřadem městyse

*Na Vánoce spoustu sněhu,
v novém roce lásku, něhu,
hodně štěstí, pevně zdraví,
ať Vás život stále baví,
mnoho sladkostí a ovoce,
prostě NEJKRÁSNĚJŠÍ
VÁNOCE.*

Ilona Kučerňáková

3. oddíl YMCA SKAUT Švábenice

Mládež našeho oddílu se schází na pravidelných schůzkách ve skautské klubovně na staré školce. Oddíl využívá i malý srub – Junáckou chatu v lese u Švábenic, kde se stará nejen o srub, ale i o jeho okolí, aby sloužilo k oddechu a odpočinku všem návštěvníkům lesa.

V letošním roce se náš oddíl opět rozrostl o nové členy a pod obětavým vedením našich vedoucích máme již 3 celoročně pracující družinky.

Rok 2014 jsme zahájili Tříkrálovou sbírkou, při které se koledníkům podařilo vybrat částka 26 681,- Kč pro potřeby charity. Během zimních měsíců jsme uspořádali budkiádu, na které jsme vyráběli krmítka pro přikrmování ptactva. Navštívili jsme s bruslemi na nohou zimní stadion ve Vyškově. S příchodem jara jsme uspořádali velikonoční tvořivou dílnu a provedli sběr starého železa, současně se sbíráním starých kol pro Afriku. V předvečer 69. výročí osvobození našeho městyse od nacistické okupace jsme se zúčastnili pietního aktu u památníku obětem I. a II. sv. války. V červnu se roveři vydali na týdenní putování po Rychlebských horách a Kralickém sněžníku.

Před prázdninami se konala brigáda na opravu a přípravu tábořiště pro náš tábor na Milkově. Vyvrcholením skautského roku se již tradičně stal letní tábor, který letos táborníky přenesl mezi lovce kožišin. V září jsme se zúčastnili mše u pomníku padlých k 100. výročí I. světové války. V předvečer sv. Václava jsme na zahradě klubovny zapálili 69. výroční oheň. V prosinci se každoročně připojujeme k celorepublikové skautské akci a do našeho městyse přivážíme betlémské světlo, abychom obohatili sváteční domovy našich rodin, sousedů a přátel.

Chtěli bychom poděkovat úřadu městyse Švábenice za hrazení veškerých nákladů spojených s chodem a údržbou klubovny a za finanční podporu celoroční činnosti. Také děkujeme vedoucím družinek a všem členům, rodičům a přátelům za podporu a pomoc při společných brigádách v klubovně, na opravách junácké chaty a přípravě tábořiště, bez níž by naše činnost nebyla možná.

Družinky:

Broučci – pondělí

Motýlci – úterý

Liščata – sobota

Pokud by měl někdo zájem vést družinky nebo jinak spolupracovat s mládeží, rádi ho mezi námi přivítáme.

Být skautem není podmínkou.

Prosíme, stromečku, rozsviť se zas!

„Stromek už na místě stojí, něco mu chybí a není to chovoj. Snad chybí mu světýlek jas, prosíme, stromečku, rozsviť se zas!“ Tímto speciálním kouzlem se v sobotu 29. listopadu rozsvítil ve Švábenicích vánoční strom již posedmé. Po společném zvolání dětí, které se již v tradičním průvodu v čele s Plamínkovou královnou na koni vydaly od kostela na náměstí, se rozzářil krásný, z přilehlých lesů pocházející, šestimetrový smrk.

Plamínky v lucerničkách přítomných dětí, zažehnuté ve švábenickém kostele s osobním poselstvím pana faráře, přinesly mezi všechny přítomné atmosféru nadcházejícího adventu. Výjimečnost sváteční chvíle dotvářely vánoční melodie a koledy hrané dětmi na flétny, trubky a klávesy. Možnost společného setkání přijalo na 150 holek a kluků a nejméně třikrát tolik dospělých, pro každého byl připravený oříšek s tajemstvím. Za vůně perníčků, křížal i svařeného vína mohli všichni zúčastnění prožít návrat do starých časů, a to díky pásmu o starobylých českých Vánocích a zvycích. „Vánoce nejsou jen lidové tradice, Vánoce nejsou jen světýlka ze svíce, Vánoce kouzelnou sílu mají a naše srdce nám otvírají.“ K dotvoření dojmu jako z obrázků Josefa Lady chyběl snad už jen sníh, avšak i náznak poletujících sněhových vloček byl příslibem, že zima právě začíná. A jak pravil vypravěč: „Nadcházející adventní čas by měl přinést klid, lásku a pokoj v srdcích všech nás.“

Volejbal Švábenice, ve spolupráci s Městysem Švábenice
a ostatními místními spolky

Z akcí Volejbalu Švábenice nejen ve fotografiích

„Pohádková ves“ dne 25. května 2014
(70 pohádkových postav a pořadatelů, 600 účastníků)

Soutěžní odpoledne pro děti „Ahoj prázdniny“ dne 7. 9. 2014
(účast přibližně 70 dětí)

Lotrando a Zubejda ... a velbloud

Známa pohádka s pěknými písničkami přilákala do švábenického kulturního domu rekordní počet diváků za několik posledních let, kdy k nám přijíždí soubor APOLLO Tučapy se svým zpracováním filmových a televizních pohádek. Nikdy nezklame důvtip a nasazení amatérských divadelních hereček, parádní kostýmy i kulisy. Pravidelní návštěvníci většinou podzimních představení už bývají zvědaví na osobitě pojetí a vtipné rekvizity patnáctičlenného realizačního týmu. Nejméně 300 diváků z řad místních i nejbližšího okolí tak v sobotu 8. listopadu určitě mile překvapil a nejen ty nejmenší pobavil především velbloud se svým doprovodem. Zatímco venku panovalo typické listopadové počasí, bylo přibližně hodinové představení jistě příjemným a pohodovým společným zážitkem pro děti, jejich rodiče i prarodiče.

*Členové Volejbalu Švábenice děkují za přízeň a podporu v letošním roce
a přejí všem spoluobčanům krásný vánoční čas a spokojený rok 2015!*

Zapsala: Jarmila Dobešová

Z činnosti ZO ČSCH Švábenice

Dovolte, abych vás seznámil s činností ČSCH v roce 2014. Na úvod trochu historie:

Cituji z kroniky:

Organizace byla založena ustavující schůzí dne 2. 11. 1987. Zaregistrováno bylo 24 dospělých a 18 mladých chovatelů. Každý dospělý vložil členský podíl - částku 50,- Kč. Byl navržen a zvolen výbor v tomto složení: předseda Derka Pavel, místopředseda Doleček Vladimír, jednatel Skácel Jaromír, pokladník Procházka František, hospodář Cupák Zdeněk, tetovatel Branžovský Alois, garant drůbeže Jakeš Jaroslav, garant králíků Damborský Jiří, garant holubů Tilšer Zdeněk, revizoři Doubrava Josef a Válek Ondřej.

Rok 1988

Na pracovní ploše JZD Švábenice se konaly brigády na výrobu podlážek a úpravu klecí. Klece jsme získali ze zrušené drůbežárny z farmy Orlovice. Velkou zásluhu na tom měl přítel Dobeš Tomáš. Také JZD patří poděkování za materiální pomoc, bez které bychom vše nebyli schopni zbudovat a zaplatit.

Tolik z kroniky.

V současné době má ZO ČSCH zaregistrováno k 30. 11. 2014 17 členů, z toho 2 ženy. Věkové složení je 10 členů nad 60 roků, z toho 3 nad 70 let, 1 člen nad 50 let a 6 členů do 50 let. Věkový průměr činí 57 roků. V naší organizaci jsou 4 mladí chovatelé do 15 let.

V letošním roce se nám podařilo splnit všechny plánované úkoly, a to: oprava plotu, položení dlažby na mlatě, dokončeno bylo obložení společenské místnosti, výměna okapů v areálu, byla položena dlažba u tanečního parketu.

Ve spolupráci s SDH Švábenice jsme uskutečnili dětský den pro žáky místní základní a mateřské školy.

Na hodové výstavě 27. – 28. 9. bylo přítomno 400 platících občanů, k vidění bylo 109 kusů králíků ve 14 druzích, 94 holubů v 15 druzích, 75 kusů drůbeže ve 13 druzích a 36 exotů v 8 druzích.

Naši členové vystavují králíky a holuby v okrese Vyškov i mimo něj.

Že nepatříme mezi druhořadé vystavovatele, svědčí to, že jsme získali celkem 5 pohárů a 6 čestných cen na vystavované králíky a holuby. 25. 10. jsme provedli sběr starého železa – bylo nasbíráno 11 q železa.

Je potěšující, že nám na údržbě a opravách areálu pomáhají i nečlenové. Za to jim patří poděkování.

Plány na rok 2015 máme dost smělé:

- dokončit opravu kuchyňského koutu
- oprava chodby v budově v areálu
- položení dlažby v přístřešku, kde se nachází klece pro okrasné ptactvo
- dětský den 29. 5. ve spolupráci s SDH Švábenice
- hodová výstava 26. a 27. 9. 2015
- nátěry lavic a všech potřebných předmětů v areálu
- sběr železného šrotu

Víme, že příští rok budeme o něco starší, ale věříme, že se nám plány podaří splnit pomocí členů i nečlenů. Spolupráce s Městysem Švábenice je velmi dobrá, takže potřebujeme už jen chuť do práce a zdraví.

*Dovolte, abych popřál všem občanům
Městyse Švábenice,
všem chovatelům a příznivcům chovatelství
do roku 2015 hodně zdraví.*

Josef Hanák, jednatel ZO ČSCH

Rok 2014 u SDH a JSDHO Švábenice

Rok 2014 pro Sbor dobrovolných hasičů Švábenice odstartoval technickou pomocí na farmě v Boškůvkách. V lednu již tradičně sbor pořádal hasičský ples, na němž se o hudební doprovod postarala skupina ARCONA a R.S.C Švábenice. Plesová sezóna tím u SDH nekončí, byli jsme pozváni na hasičský ples do Němčic na Hané, kterého se zúčastnilo několik našich členů.

Měsíc únor je ve znamení dětského karnevalu plného her, tanců a také překvapení – Klauna s bublinami, který sklídl velký úspěch u dětí. Samozřejmě pro každé dítě byly připraveny sladkosti a bohatá tombola. Už jen z počtu dětí, kterých přišlo 110, můžeme říci, že byl karneval úspěšný.

Měsíc březen byl ve znamení školení členů SDH, proběhli zkoušky Hasiče III. stupně, kterého získalo několik členů SDH.

V dubnu provedla Jednotka SDH Švábenice kontrolu hydrantů v městysi. Již tradičně se Švábenice staly v tomto měsíci místem setkání motorkářů nejen z ČR u příležitosti Svěcení motorek. Samozřejmě tato velká akce se neobejde bez řízení dopravy, proto byli členové JSDH Švábenice a z okolních vesnic požádáni o zajištění dopravy. Hasiči z jednotky se rozmístili po Švábenicích na křižovatky a nejprve naváděli přijíždějící motorkáře k místnímu kostelu, kde proběhlo zmíněné svěcení motorek, po němž následovala slavnostní jízda, která byla 23 kilometrů dlouhá a vedla přes několik vesnic, úkolem hasičů bylo zajistit hladký průjezd celé trasy všech motorek, kterých se do Švábenic sjelo na tři sta. Vše díky výborné organizaci proběhlo bez sebemenších problémů a po ukončení akce se motorkáři vydali na cestu domů. V tomto měsíci se již také několik let koná Hasičská pouť ve Křtinách, na které samozřejmě nemůžeme jako Sbor chybět. V následujícím měsíci, tedy květnu se sbor podílel na organizaci Pohádkové vsi s místními volejbalisty. Dále jsme společně s chovateli uspořádali Dětský den v areálu chovatelů.

V červnu náš sbor uspořádal v městysi okrskovou soutěž v požárním útoku, kterého se zúčastnily okolní sbory. Dále sbor uskutečnil sběr starého železa, kterého se nasbíralo 25 metrů. Již tradičně také odstartovala sezóna hasičských výletů, a to ve Švábenicích, kde hrála dechová kapela Morkovčanka, dále se náš sbor zúčastnil výletů v Prasklicích, Pornicích, Osíčanech, Morkovicích a Uhřicích. V tomto měsíci také jednotka provedla dvě technické pomoci na farmě v Boškůvkách.

Měsíc červenec - období prázdnin je vyhrazen letnímu táboru. Letos se tábor konal v Morkovicích na Skavsku na téma Šmoulové, kdy děti čelily zlým nástrahám Gargamela, ale jelikož jich letos byl rekordní počet 44 dětí, tak si s jeho nástrahami hravě poradily. Jednotka provedla technickou pomoc na místním fotbalovém hřišti.

V srpnu byl v Přibyslavi sraz hasičské techniky pod záštitou ministra vnitra, jedná se o největší sraz hasičské techniky v ČR, kterého se účastní i sbory ze zahraničí. Koncem měsíce byla CAS Š706 RTHP přemístěna do Brna před společnost Honeywell s. r. o., kde pro Jednotku SDH městys Švábenice začala asistence. Pro naši jednotku to znamenalo 43 dnů nepřetržitého hlídání celého

objektu firmy Honeywell z požárního hlediska. První den proběhlo školení členů jednotky a seznámení se s celým objektem. Po dobu trvání asistence se v Brně vystříдалo 11 členů JSDHO Švábenice. Asistence byla ukončena 9. října, kdy se i cisterna po měsíci a půl vrátila zpět do požární zbrojnice. Všem členům JSDHO, kteří se podíleli na asistenci, patří velký dík, protože tím velkou měrou, především z finančního hlediska, přispěli do pokladny sboru.

I letos v září nemohla Jednotka ze Švábenic chybět na soutěži Zásahových jednotek „O Hanáckó sekýro“ v Kostelci na Hané, letos však z důvodů asistence v Brně jsme byli schopni poskládat jedno družstvo, ale i přesto jsme se opět naučili nové postupy při zdolávání mimořádných událostí a převážně k tomu tato soutěž slouží. V druhé polovině září byl jednotce vyhlášen poplach, jednalo se však jen o cvičení okrsku, které se letos konalo ve Chválkovicích na Hané. Dále jednotku čekala technická pomoc, jednalo se o odčerpání vody a odstranění nebezpečných předmětů ze studny rodinného domu ve Švábenicích. Konec září je ve znamení Hodů ve Švábenicích, sbor i letos uspořádal hodovou zábavu, na níž hrála kapela Focus Rock. Druhý den po zábavě jste si mohli prohlédnout požární zbrojnici a vybavení jednotky.

V říjnu byla aktivní především jednotka SDH, kdy začátkem měsíce byla vyslána operačním střediskem na monitoring potoka, u kterého hrozilo vyhlítní mimo břeh a zaplavení několika rodinných domů, k čemuž nakonec nedošlo. Dalším výjezdem jednotky byla spolupráce se složkami IZS, kdy jednotka asistovala zdravotnické záchranné službě při transportu pacienta. I v tomto měsíci jsme výdělečně činní a to při hrabání chráněné louky u Studnic.

V poslední listopadovou sobotu jsme, jakož i v letech předcházejících, zabezpečovali řízení dopravy při tradičním rozsvěcení vánočního stromu před úřadem městyse.

Nezapomínáme ani na naši mládež, bez níž by sbor nemohl dlouhodobě fungovat a rozšiřovat své řady. Činnost mladých hasičů je za celý rok poměrně bohatá. Zúčastňují se spousty závodů v požárním sportu, kde se umísťují do první poloviny soutěžících. V současné době se mladí hasiči scházejí pravidelně každý pátek v klubovně MH a přes zimu trénují v tělocvičně místní ZŠ, kde se připravují na závody. Jsme rádi, že děti tato činnost baví a že mají podporu i u rodičů.

I v letošním roce členové Sboru dobrovolných hasičů Švábenice ve spolupráci s Hasičským záchranným sborem Jihomoravského kraje navštěvovali základní školy na Vyškovsku, kde učili děti, jak se mají zachovat u požáru nebo u povodní, povídali si s nimi o hasičích a rozdali jim nejen sladkosti, ale především materiály k preventivní výchově v podobě pexesa, omalovánky nebo různých samolepek atd. Jsme rádi, že je naše činnost na školách vítaná a i v dalších letech se budeme těšit na spolupráci.

Dobrovolní hasiči slouží po celý rok, proto je důležitá příprava jejich členů. Nic neponecháváme náhodě, a proto se již několikátým rokem vždy každý pátek schází zásahová jednotka.

Všem, co nám po celý rok dávají přízeň a podporují nás, DĚKUJEME.

SDH Švábenice

Vážení příznivci Švábenské kopané, máme za sebou podzimní část fotbalového ročníku 2014/2015, ve které se mnohé podařilo. Je také spousta věcí, které se musí zlepšit. Jako velké pozitivum beru výborné výsledky naší mládeže, tak i práci na fotbalovém areálu. Snažíme se pracovat na zkvalitnění podmínek nejen pro hráče samotné, ale také pro naše fanoušky. Obrovskou zásluhu na veškerých pracích prováděných na fotbalovém areálu má náš hlavní partner Městys Švábenice, za což mu patří obrovský dík.

Naše fotbalové A mužstvo se po třech sezonách strávených v krajské soutěži I.B třídy vrátilo do Okresního přeboru. Již před začátkem soutěže jsem věděl, stejně jako mnozí z vás, že to nebude pro naše omlazené a ne příliš zkušené mužstvo jednoduchá sezóna. To se také v podzimní části sezóny projevilo. Po povedeném a nadějném začátku přišel herní a také výsledkový útlum. V mnohých utkáních nám chybělo štěstí, zkušenosti a větší herní kvalita. Výkony mužstva se začaly zvedat bohužel až ke konci podzimu. Sestava se ustálila, ve hře se začala projevovat větší sebranost, která nám na začátku sezony chyběla. Bylo to zapříčiněno tím, že se složilo prakticky nové mužstvo. Velmi důležitá je bojovnost a vůle po vítězství, tedy atributy, bez kterých lze jen velmi těžko uspět. Jedno je jisté, závěr sezony nám ukázal, že máme mužstvo, které je svým složením velmi perspektivní a má vůli po vítězstvích. Prokázat to musíme v jarní části sezony, na kterou se budeme tvrdě a důkladně připravovat. Čekají nás velmi těžké boje o udržení v Okresním přeboru. Pro každého z nás není jiná priorita, než tuto soutěž ve Švábenicích udržet.

Jak už jsem v úvodu naznačil, velmi úspěšně zakončily podzimní část sezóny naše mládežnické oddíly. Mužstvo dorostu je v průběžné tabulce na krásném 4. místě. Tým žáků je v podzimní části sezóny na 7. místě a naši nejmenší, tedy přípravek, skončila také na 7. místě. Tyto dosavadní výsledky jsou důkazem kvalitní práce nejen jejich trenérů, ale hlavně hráčů a hráček samotných. U všech těchto výše zmíněných týmů je vidět obrovský progres, který začíná především u chuti samotných hráčů se neustále zdokonalovat, ale také u jejich trenérů, kteří s nimi tráví veškerý čas na trénincích a jsou nezbytnou součástí jejich růstu. Poděkování patří také všem, kteří se aktivně zapojují do fungování našich mládežnických oddílů. Přejme si, aby naše mládež neustále vzkvétala, ale hlavně, aby je fotbal neustále bavil. Byl jejich koníčkem a dělal radost jak hráčům samotným, tak i nám, jejich fanouškům.

Na závěr mi dovolu, abych Vám všem jménem Sokola Švábenice popřál radostné a veselé prožití svátků vánočních a do nového roku 2015 hodně štěstí, zdraví a rodinné pohody.

Tomáš Orel, předseda Sokol Švábenice

Tabulky pro podzimní části fotbalové sezóny 2014/2015

Okresní přebor OFS Vyškov MUŽI

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Pačlavice	14	10	4	0	46: 13	34	(33)
2.	Dědice	14	9	1	4	25: 19	28	(6)
3.	Brankovice	14	8	2	4	27: 20	26	(7)
4.	Vícemilice	14	7	4	3	39: 15	25	(24)
5.	Křižanovice	14	6	6	2	42: 26	24	(16)
6.	Křenovice	14	7	3	4	33: 27	24	(6)
7.	Drnovice	14	6	2	6	28: 22	20	(6)
8.	Kobeřice	14	5	3	6	27: 51	18	(6)
9.	Pustiměř	14	5	1	8	25: 29	16	(-4)
10.	Radslavice	14	4	4	6	24: 28	16	(-4)
11.	Vážany	14	4	4	6	24: 29	16	(-5)
12.	Švábenice	14	3	2	9	17: 33	11	(-16)
13.	Lysovice	14	2	3	9	17: 44	9	(-27)
14.	Němčany	14	2	1	11	16: 60	7	(-44)

Okresní přebor OFS Vyškov DOROST

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Dědice	10	8	0	2	39: 12	24	(27)
2.	Křižanovice	10	7	0	3	42: 25	21	(17)
3.	Hoštice	10	6	1	3	43: 24	19	(19)
4.	Švábenice	10	6	1	3	41: 24	19	(17)
5.	Pustiměř	10	6	0	4	32: 27	18	(5)
6.	Křenovice	10	3	0	7	33: 41	9	(-8)
7.	Velešovice	10	2	0	8	20: 63	6	(-43)
8.	Bohdalice	10	1	0	9	14: 48	3	(-34)

Okresní přebor OFS Vyškov ŽÁCI

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Málkovice	13	11	1	1	69: 12	34	(57)
2.	Otnice	13	10	1	2	59: 10	31	(49)
3.	Kobeřice	13	10	1	2	53: 25	31	(28)
4.	Letonice	13	10	0	3	65: 14	30	(51)
5.	Habrovany	13	10	0	3	50: 16	30	(34)
6.	Dědice	13	8	1	4	65: 21	25	(44)
7.	Švábenice	13	6	0	7	28: 31	18	(-3)
8.	Brankovice	13	5	1	7	36: 47	16	(-11)
9.	Křižanovice	13	4	0	9	25: 72	12	(-47)
10.	Křenovice	12	3	1	8	18: 44	10	(-26)
11.	Nížkovice	13	1	1	11	9: 52	4	(-43)
12.	Hoštice	13	1	1	11	18: 79	4	(-61)
13.	Nesovice	13	0	2	11	11: 83	2	(-72)

OS skupina A OFS Vyškov PŘÍPRAVKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Vyškov A	9	8	1	0	88: 27	25	(61)
2.	Drnovice A	9	8	0	1	102: 17	24	(85)
3.	Vyškov B	9	6	1	2	80: 39	19	(41)
4.	Komořany	9	6	0	3	67: 40	18	(27)
5.	Drnovice B	9	4	0	5	57: 57	12	(0)
6.	Habrovany	9	3	0	6	27: 68	9	(-41)
7.	Švábenice	9	2	2	5	23: 43	8	(-20)
8.	Pustiměř	9	2	2	5	35: 63	8	(-28)
9.	Vícemilice	9	2	2	5	39: 79	8	(-40)
10.	Hoštice	9	0	0	9	19: 104	0	(-85)

Předvánoční zamyšlení

Blíží se nejkrásnější svátky v roce, které nám bohužel obchodníci kazí tím, že už od konce léta zdobí stromečky a nabízejí vánoční zboží. Vzpomínám, jak to bylo hezké, když se stromečky před domy rozsvítily až na štědrý den. Jako dnes vidím rozzářené oči našich dětí, když jsme po večeri šli na návštěvu k rodičům. Nebylo jich po vesnici mnoho a tím to bylo vzácnější a radostnější.

Je pěkné, že členové Volejbalu pořádají rozsvícení vánočního stromu. Velká účast na této akci je pro ně jistě odměnou za starosti s přípravou této akce a patří jim velký dík.

Zúčastnila jsem se veřejného ustavujícího zasedání zastupitelstva městyse. Mám radost, že tam máme mladé šikovné ženy. Jen mě mrzí, že ani jedna nechtěla pracovat v radě městyse. Já vím, že je to náročné, pracovala jsem v radě 8 roků, chodila jsem na schůze přímo z práce. Všichni, kdo se napíší na kandidátky, musí počítat s tím, že pokud chtějí k funkcím přistupovat zodpovědně, musí obětovat svůj volný čas. Zažila jsem také jednoho člena zastupitelstva, který přišel na první a poslední zasedání za celé volební období. A věřte mi, že po sametové revoluci nebylo lehké lidem vysvětlit, že to šlo, když se vedoucí představitelé strany pozvali na Bílý dům, zabilo se jim prasátko, zařídili soudruzi všechno. V době těhotenství jsem tam pracovala, tak moc dobře vím, jaké hostiny se tam pořádaly. Díky Bohu, že je to všechno za námi.

Když vidím v televizi prázdné poslanecké lavice, nemohu pochopit, že se poslanci nestydí před celým národem a vůbec jim není hloupé si ještě chtít zvyšovat platy.

Den má pro každého 24 hodin, a pokud mají více funkcí, tak to musí zákonitě flákat. Jak potom mohou pochopit starosti rodin s dětmi, které mají normální příjmy? Tyto rodiny s dětmi jsou budoucnost národa. Máme spoustu mladých vystudovaných učitelů a právníků, kteří nemohou najít uplatnění, protože na postech sedí důchodci. Já jsem také důchodkyně, ale po celoživotní práci jsem ráda, že si důchodu trošku užívám.

Pokud tito soudci atd. chtějí pracovat, ať si neberou důchod a pak ať dělají třeba do sta let. Někteří občané si myslí, že stát je bezedná studna, různé dávky zneužívají, obcházejí zákony. Ale pokladna je prázdná, na všechno se půjčuje, kam to povede, netroufám si odhadnout, pokud se nezačne šetřit.

Na závěr bych chtěla popřát zastupitelstvu městyse pevné nervy a hodně úspěchů v jejich náročné práci.

Všem občanům přeji krásné Vánoce plné pohody a do Nového roku hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání.

Marta Štěrbová

O sedlářích a koních

V době, kdy ještě nebyly traktory a pole se ještě obdělávalo koněm a krávou, byli v každé obci sedláři. Ve Švábenicích dělali toto řemeslo pan Alois Kunovský (nar. 8. 4. 1902, zemř. 9. 6. 1975) a pan Tomáš Sláma (nar. 2. 3. 1909, zemř. 29. 5. 1985).

Skoro v každém domě byli koně nebo krávy, které potřebovaly chomout a postroje. Sedláři se měli co ohánět, aby všechny zákazníky uspokojili.

Já se kolem koní - a co k tomu patří - točím od dětství. Skoro pořád mě bylo vidět s tátou na zahrádkách.

Když se mělo jet na „dožíny“ do Vyškova nebo na jinou slávu s koňmi v bryčce, černil jsem a lakoval, leštil chomouty a „darmovice“ (ozdoby pověšené na boku koně), které byly a jsou vizitkou každého „koňáka“. Sednout a jet – to je to poslední, ale tu práci co to dá, než se vyjede!

Když ještě pan Sláma šil v JZD, chodil jsem za ním a díval se, jak pracuje. Pak už nepracoval a bylo stále potřeba něco opravit, tak jsem si koupil šidla a „koníka“ (dřevěný svěrák na uchycení k ručnímu šití) a zkoušel jsem opravovat stájové ohlávky pro „koňáky“ v JZD.

Postupně jsem sháněl a kupoval sedlářské nářadí po sedlářích z okolí. Začal jsem chodit do učení k panu Břetislavu Sigmundovi do Ivanovic a panu Janu Babákovi do Moravských Prus. Tam jsem se naučil dělat chomout a polštář (podušku pod chomout, aby se kůň neotlačil).

Nikdo není hned mistr, ale praxe dělá hodně. Jeden můj předek z rodiny, ze strany maminky, byl taky sedlář, tak snad nějaké vlohy mám.

Já vyrábím většinou vozovou sedlařinu a dělám hodně oprav sedel a uzdeček. Všechno šiju ručně dvěma jehlami a šídlem. V dnešní době už tažných koní není, spíš je mají lidé na rekreační ježdění. Jsem zřejmě jeden z posledních v širokém okolí, co s koňmi dělá v poli. Soukromé koně mám už 24 let. Obdělávám 4,5 ha polí. Kromě mláčení všechno

obdělávám koňmi. To je nachozených kilometrů a vyoraných brázd, ale mě to baví, jinak bych to nedělal.

Jaroslav Navrátil
sedlář

Chtěl bych se zde podělit o jeden těžko uvěřitelný příběh, který se dozajista stal. Zažil jsem ho na vlastní kůži a za jeho pravost bych dal klidně ruku do ohně, nebo i přísahal! Věřit mi ho nemusíte, to už ponechám na každém z vás.

Pojďme se navrátit o nějaký ten rok nazpět do doby, kdy nikdo z nás neměl ani sebemenší ponětí o uměle vytvořených biocentrech a rybník v naší obci byl ještě tím pravým kačákem, se všemi jeho klady a nedostatky. Tedy z dnešního pohledu nedokonalým prostředím, se zarostlými břehy a špinavou vodou, která byla ale tou nejlepší ochranou jeho obyvatel a která pečlivě ochraňovala jeho tajemství ukrytá pod hladinou. Stejně mně tato kalná louže za ta léta přirostla k srdci a s jejím zmizením jsem zároveň ztratil i kus svého života. Vždyť jsme v jeho okolí vyrostli, jako malé děti jsme stáli u jeho zrození. Za našeho mládí byl centrem „všehodění“. Byl svědkem našich vodních radovánek, her, bojůvek, fotbalových i hokejových bitev, později se stával i místem setkání s našimi prvními láskami, ale to je už zcela jiná kapitola. S úsměvem ve tváři dodnes rád vzpomínám na mače „Hladcí vs. cizí“, při kterých létaly jiskry a navzájem jsme se při nich mydlili hlava nehlava, pamětníci to jistě potvrdí.

Před čtyřiceti lety jsem na něm měl možnost jako malý kluk poprvé nakouknout do kouzla Petrova cechu. Zažíval jsem na něm svá první dobrodružství, kdy mi nebylo zatěžko vstát ve tři hodiny ráno a vyrazit na ryby. Příprava těsta byla tehdy tou nejstřeženější věcí na světě a jen málokdo byl ochoten vyzradit ty své, zaručeně pravé a nejlepší ingredience na jeho přípravu. Stále mám v živé paměti onen vítězný pocit lovce, když jsem donesl domů svého prvního kapříka.

Jak již správně tušíte, onen již zmiňovaný příběh se odehrál právě tam, na našem rybníce, i když o mnoho let později, vlastně docela nedávno. Mám jej stále v živé paměti a jeho nevyřešený konec mi stále nedává spát. Jeho pravost nemůžu nijak doložit, neboť jeho hlavní hrdina se ztratil, možná uplaval, byl ukradnut, nebo prostě odešel do rybího nebe. Ovšem při pohledu na starou zdeformovanou třpytku, která mně doma visí na stěně, se mně na něj okamžitě vybaví spousta vzpomínek a absolutně nemám o jeho existenci sebemenších pochyb!

Začátek vyprávění by se mohl datovat do doby, kdy jsem již v dospělosti složil rybářské zkoušky a získal lístek. Při vzpomínkách na dětská léta mě rybařina opět pohltila a já jí propadl na plný úvazek. Návštěvy, pro mě této nejdostupnější vody, byly stále častější, vždyť jsem ji měl jen několik minut chůze od svého bydliště. Při svých pravidelných návštěvách jsem stále častěji slýchal od kolegů historky. Znáte to, rybářská latina: „Něco mně to vzalo, vyvalila se vlna a velkou rychlostí to zamířilo ke stavidlu a tam se to utrhlo!“

Právě tyto historky dávaly podnět ke vzniku legendy o obrovském, nejmíň dvoumetrovém sumci, který to má vše na svědomí. Ovšem všechny tyto zvěsti mají jeden drobný háček, ono bájně stvoření nikdo nikdy neviděl, natož aby jej ulovil. Přiznám se, že jsem k nim přistupoval se značným despektem a moc jim nevěřil.

Při mých pozdějších výpravách za kapry, amury, candáty a úhoři jsem si nemohl nepovšimnout podivného nočního praskání, kterým se prozrazují právě lovící vousáči. Takže tady nějaký bude, pomyslel jsem si. Začal jsem na něj cíleně lícit, přelstít se nechalo jen několik menších kusů.

Onen starý profesor se nástrahám velkým obloukem vyhýbal, asi s nimi měl své zkušenosti, a kdo ví, jestli to vše nejsou jen povídačky.

Vše se změnilo v jeden osudný den, kdy mi on, pán téhle vody, zabral při vláčení. To co následovalo, zanechalo následky v mé mysli dodnes. Nepředstavitelná rána do prutu, který se rázem ohnul jako luk, div neprasknul, následovalo divoké kvílení brzdy navijáku a na vodní hladině se vzedmula obrovská vlna, valící se někam na druhou stranu rybníka. Vše trvalo jen několik sekund, záběr nešlo opravdu proměnit, tenhle souboj by se dal nejlépe přirovnat k boji se zachyceným torpédem. O tom, že jsem měl na udici sumce, se přesvědčuji po vytažení udice z vody, šňůra obalená typickým slizem a doslova rozkousaná kovová třpytka dávaly tušit o jeho velikosti a síle. Od tohohle okamžiku jsem měl v hlavě jen jednu myšlenku, uvidět na vlastní oči vládce této vody, už o něm nepochybuj a pevně věřím, že se zde nějaký ukrývá.

Tato touha přešla postupem času v posedlost, mé návštěvy rybníka byly od té doby ještě intenzivnější a já stále více pronikal do jeho zvyklostí. Po tisících hodech, které jsem odnášel bolavými zády, puchýři na rukou a mnoha hodinách strávených honbou za touhle příšerou, jsem už dávno znal jeho nálady i stanoviště. S naprostou přesností jsem věděl, který druh nástrahy použít, některé jej totiž dokázaly už po několika hodech vydráždit na samé maximum, kdy lapal okolo sebe po všem, co se hýbalo. V tyto chvíle dokázal rozzuřený vousáč rozbouřit vody malého rybníka, až málem přetékaly ze svých břehů.

Téměř po třech letech, po desítkách minisoubojů a záběrů s ním jsem pochopil, že ve vzájemné měření sil nemám ani tu nejmenší šanci, tu přetržená šňůra, či zlomený háček a mně vždy zbyly jen oči pro pláč.

Přiblížilo se poslední léto. Proč poslední? Čas naší oblíbené vody se neúprosně chýlí ke konci, toho roku na podzim má být totiž rybník sloven a následně vypuštěn, aby uvolnil své místo novému, již zmiňovanému biocentru. Svého podvodního soka jsem už znal jako své staré boty, chvíle strávené u vody s ním mne stály mnoho nervů, ale především mně přinesly spoustu radosti a rybářských zážitků, které se nesmazatelně vryly do mé paměti. Například jsem viděl zmizet ondatra, která po nenadálém útoku skončila v jeho čelistích. Viděl jsem, jak doráží na vysazené padesáticentimetrové kapry, i ti před ním museli být na pozoru, či jak před

ním ve zmatku vyskakovali z vody amuři až na břeh. O jeho výskytu a nadvládě ve zdejší vodě nemám již nejmenších pochybností, tohoto posledního léta jsem byl odměněn, bylo mi dovoleno spatřit starého vousatého pána na vlastní oči!

Stalo se tak za jednoho dusného letního dopoledne, ve vzduchu byla cítit přicházející bouře, příklad typického sumcového počasí. Vše naznačovalo, že by lov mohl být úspěšný. Nemýlil jsem se, po několika málo hodech došlo k záběru, který se mi konečně podařilo přeměnit v úspěšné zaseknutí. On, vládce zdejší vody, mně dal ihned najevo, kdo že je zde pánem. S hákem ve svých čelistech se vůbec nemazlil. Následoval podvodní výbuch, jako když exploduje granát. Jeho mohutné tělo bylo katapultováno nad vodní hladinu, aby se v prudké otočce jen nepatrným šubnutím zbavil své nepříjemné zátěže. Plácnutím ocasu o hladinu dal hlasitě najevo, co si myslí, aby opět zmizel ve své podvodní říši.

Mé odhady jeho velikosti se nemýlily, tohle nádherné představení pro jednoho udiveného diváka se odehrálo jen kousek přede mnou! Jasně jsem mohl vidět jeho obrovskou tlamu i jeho mramorované, nejméně dvoumetrové tělo!

Vládce švábenského rybníka mně konečně dovolil spatřit svojí vousatou tvář!

Obrázek namalovala Lucka Dvořáková

Podzim 2010

Pomalou, ale jistě dochází k upouštění vody, čas výlovu se nekompromisně blíží. Se smutkem a nostalgií chodím pozorovat mizející hladinu. V den „D“, kdy bych mohl všechny pochybovače přesvědčit o pravosti této legendy, jsem samozřejmě na svém místě. Nacházím se v davu ostatních přihlížejících v netrpělivém očekávání příštích událostí. Voda pomalu a neochotně vydává své doposud přísně střežené tajemství. Přes nespočetné množství rybí osádky vládce stále nikde, ale on tam někde přece musí být. Už si vyslechnu i uštěpačné poznámky: „Tak co, kde máš toho dvoumetrového sumce“? Cítím se poněkud zklamaně, vždyť před několika týdny tady ještě byl. Já jsem ho nejen viděl, cítil jsem i jeho tah na prutu, dokonce jsem si omakal sliz na konci udice! Tohle nemůže být přece výmysl nebo klam. Po skončení výlovu se dokonce odhodlávám k prozkoumání bahna a zbylých tůní, sumec ovšem nikde, jakoby se do země propadl! Jeho záhadné zmizení mně hlava nebere.

Když nad vším nyní v klidu přemýšlím, vše dopadlo, jak jen nejlépe mohlo. I spisovatel detektivních románů by nevymyslel lepšího a dramatičtějšího závěru, jako je tenhle s otevřeným koncem. Tento způsob poskytuje totiž každému z nás ten největší prostor pro fantazii a vlastní úvahy, jak to vlastně celé tenkrát bylo. Právě podobné příběhy s otevřeným koncem dávají vzniknout legendám, které si budou v budoucnu lidé vyprávět, a které přetrvávají věky, i když tu jejich aktéři, či pamětníci dávno nebudou.

Všechny příznivce Petrova cechu zdraví Josef Dvořák

Kapr

Lín

Amur

Tolstolobik

Okoun

Candát

Štika

Sumec

Úhoř

Pstruh

Siven

Jeseter

Tak jako všechny cestovatelské záměry, tak i tento se zrodil u piva. Mezi mnoho návrhů se dostala země pro nás neznámá, avšak přitahující nejen svými přírodními krásami, ale také pohnutou nedávnou minulostí – **BOSNA**. Aby se cesta uskutečnila, tak bylo potřeba tomu dát čas – hlavně našim drahým „polovičkám“☺. Od první myšlenky na Bosnu uplynula již řada měsíců. Důležité však bylo, že tři cestovatelé (Pepa Derka, Staňa Hroza a Jarek Látal) seděli v autě a mířili směr Bosna a Hercegovina.

Tento stát byl v minulosti nedílnou součástí Jugoslávie. Země je charakteristická hornatostí a také tím, že se zde setkávají tři druhy náboženství – křesťanské, pravoslavné a muslimské.

Cesta trvala něco přes 10 hodin a zvolili jsme trasu přes Maďarsko a Chorvatsko. Naším prvním cílem bylo město Visoko. Tady jsme se dozvěděli o **největších a nejstarších pyramidách na světě**. Tomu jsme nemohli odolat (přece jenom jsme se ve škole nic takového neučili☺) a ráno po přespání v autě jsme si šli prohlédnout jednu z pyramid – pyramidu Měsíce. V tomto místě byly nalezeny další pyramidy, a to pyramida Slunce, Země a Lásky. Není divu, že jsme se ve škole nic takového neučili, protože se jedná o čerstvý objev z roku 2006.

U vstupu do pyramidy jsme měli to štěstí, že zde brigádně pracovala Češka, tak se nám dostalo i českého průvodce. Dívka byla zapálená a barvitě nám vysvětlovala vznik pyramid, jejich souvislost s vesmírem (mimozemšťany). Dozvěděli jsme se, že pyramidy svou velikostí až 220 metrů jsou největší na světě (Egyptské mají něco kolem 140 metrů) a jejich stáří je někde kolem 29.000 let!! Celé uskupení pyramid je dle jejich slov energeticky velmi silně nabit. Kdo má rád spiritualismus, tak si určitě v pyramidách přišel na své. Po prohlídce pyramidy a nabití se energií, jsme pokračovali směrem k hlavnímu městu Bosny - **Sarajevo**. Město opředené historií a historickými událostmi. Město, které bylo nejdéle obléhaným městem vojenské historie (v období 1993 - 1995 za tzv. Bosenské války). Naším cílem v Sarajevu byla prohlídka centra (historická čtvrť [Baščaršija](#) – Turecký trh), ochutnávka tradičních bosenských jídel a hlavně nakoupení turistických map.

Kromě turistických map jsme ve městě zvládli všechno a už jsme směřovali (bohužel bez turistické mapy) k našemu dalšímu cíli, a to do národního parku **Sutjeska** – nejstaršímu bosenskému národnímu parku. Východiskem této oblasti je vesnice Tjentišće, kde jsme se „ubytovali“ na travnaté ploše u místní hospody. Zde jsme se dohodli na ranním odvozu do hor místním „horalem“.

Sarajevo - historická čtvrť Baščaršija

Ráno jsme se dohodli na odvozu v 8 hodin, a jak je na Balkáně zvykem, tak v 9:30 h. jsme konečně seděli s místním chasníkem v autě do hor. Počasí nám moc nepřálo a vypadalo to, že hory si užijeme, jak se patří a hlavně v mokru.

Sbalili jsme věci a jídlo na 3 dny. Po vystoupení do sedla Prievor (1668 m.n.m.) jsme se vydali směrem na hranice Černé Hory. Přenocovali jsme u Trnovačkova jezera. Odtud jsme se vypravili na nejvyšší vrchol Bosny – **Maglič**. Svou výškou 2386 m.n.m. - žádný velikán. Celou cestu na Trnovačkovo jezero jsme nepotkali ani živáčka – naprostá horská idylka. Takový klid a ticho nikde v Evropě snad ani není! První lidi jsme potkali až druhý den na vrcholu Maglič.

Výstup na Maglič 2386 m.n.m.

Zajímavostí pro nás bylo, že během hodiny, co jsme na vrcholu byli, tak vrcholová vlajka se třikrát změnila (trik spočíval v tom, že na původní vlajku turisté navlékali trika s vlajkami svých zemí). Z původní jugoslávské vlajky na chorvatskou a následně na bosenskou – vždy podle toho, jaká skupina turistů zde zrovna byla. Jde vidět, že v bývalé Jugoslávii je velký nacionalismus.

Po sestupu z Magliče a další noci u jezera jsme se vydali na cestu zpět. Abychom nešli stejnou cestou, vybrali jsme jinou trasu. Trošku omyl, ale těch člověk mívá spoustu. Nikdy jsem nešel takovým bahnem jako tehdy. Cesta tak rozbahněná, že se v ní nedalo ani jít se za nějaký čas změnila v říčku, ale nedalo se nic dělat. Důvod je ten, že mimo trasu se v Bosně nedoporučuje chodit, protože je zde ukryto ještě velké množství nevybuchlých min!!

Upozornění na zaminované území

Po namáhavém sestupu a návratu na „základnu“ jsme se večer posilnili místními kulinářskými specialitami. Ráno nás čekal další trek, a to do národního parku Zelengora. Ten jsme si naplánovali také na tři dny.

Zelengora je pohoří krásně divoké, kde nepotkáte živou duši – bohužel to stejné je zde i s ukazateli cesty a značením. Po prvních kilometrech celkem zřetelně vyšlapané cesty (ukazatele jsme již dávno neviděli) se nám i cesta začala ztrácet. Nicméně jako zkušení horalové jsme se nebáli a cestu jsme vždy po kratší či delší proluce našli. Cesta byla lemována obrovským množstvím borůvek a brusinek. A protože jsme nikam zvlášť nespíchali, tak jsme si užívali tyto dary přírody s pohledy na okolní hornatou krajinu. Při jednom hledání cesty jsme narazili na úpatí kopce na zmije. Chodíme po horách dlouho a často, ale za celou dobu jsme viděli možná tak 3 zmije. Zde nám cestu překřížilo 5 zmijí různých barev a velikostí – během půl hodiny!! Musíme říci, že zpětně tuto situaci hodnotíme jako jednu z nejkrizovějších. V tu chvíli už v nás zrála myšlenka na návrat. Naštěstí jsme nevěděli, s jakými hady to máme co dočinění, a tak jsme pokračovali dále. První hodina našeho pochodu po setkání se zmijemi vypadala jako procesí slepých turistů, kteří před sebou i kolem sebe bouchají hůlkami. Strach nás

za nějakou dobu přešel a už jsme si zase cestu a výhledy v panenské přírodě parku Zelengora užívali společně s pojíždáním borůvek. Trek jsme završili hodně svižně, protože nás tlačil čas na určené místo – Ljubin Grob. Bylo 5 hodin odpoledne a my jsme před sebou měli cca 5 km cesty. Za normálních podmínek tuto vzdálenost ujdete za přibližně 1,5 hodiny. S tím jsme i počítali, ale k našemu zděšení nás čekal přechod 2 dvoutisícových vrcholů. A to se za 1,5 hodiny nedá ujít. Nicméně my museli, protože na druhé straně hor na nás čekal odvoz a ke všemu nikde nebyl žádný telefonní signál! Po necelých 3 hodinách skutečně svižné chůze jsme s čelovkami za tmy doklopýtali k autu našeho řidiče.

Při zpáteční cestě do Česka jsme zvolili návštěvu města **Mostar**. Jedná se o historické město, kterým protéká řeka Neretva. Město je řekou rozděleno na muslimskou a křesťanskou část, kterou spojuje tzv. „Starý most“ postavený v roce 1566 za vlády sultána Sulejmána. V okolí mostu se nalézá spleť labyrint uliček se spoustou krámků. Mostar proslul kovotepectvím. Každý z nás si přivezl domů ručně tepanou džezvu – nádobu na výrobu bosenské kávy. Poslední noc jsme si užili vskutku romanticky, a to přímo u **vodopádů Kravice**, které svou šířkou 120 metrů a výškou 27 metrů skutečně uchvátí každého návštěvníka. Na to, že jsme byli v tak známé lokalitě, jsme si vodopády užili dočista sami. Cestování v září má svá kouzla. Kdo hledáte klid, samotu, pravou divočinu, panenskou přírodu, jinou kulturu a tradice, rozhodně navštivte Bosnu.

Pepa Derka, Staňa Hroza, Jarek Látal
Bosna září 2014

Rok 2014 – Rok osobních rekordů

Letošní běžecké sezóně pomalu odzvonilo a nastává přípravné období, které patří dlouhým běhům. Tyto tréninky slouží k rozvoji vytrvalosti, ze které se potom v nadcházejícím roce buduje výkonnost. Delší běhy bývají někdy monotónní, ale umožňují běžci ponořit se do myšlenek a zavzpomínat – třeba na závody sezóny 2014.

Po pár letech, kdy jsem často narážela na zdravotní problémy a budovala pevnou vůli neustálými návraty do tréninkového procesu, jsem opět začala věřit, že se dokážu přiblížit české ženské elitě v běžích na delší tratě. Mírná zima mi umožnila zahájit intenzivní trénink dříve než v předchozích letech a moje výkonnost byla už na jaře na velmi dobré úrovni.

Závodní sezóna mi začala již v dubnu. Čas plynul a mě každý týden čekaly víkendové závody. Běhání zaznamenalo v letošním roce velký „boom“, proto se závodů konalo nepřeborné množství. Některý víkend jsem se musela i rozhodovat, který závod preferuji před jiným, protože nelze být na dvou místech současně.

Abych měla výběr závodů zjednodušený, zaměřovala jsem se v tomto roce na závody na 10 km. Během celé sezóny jsem dohromady běžela 9 závodů na této trati a své osobní maximum jsem vylepšila o 2 a půl minuty.

Dalším závodem, na který jsem se speciálně připravovala, byl Půlmaraton Moravským krasem. Tento závod mě lákal okolním prostředím a svojí atmosférou, neboť zde každoročně startuje velké množství závodníků. Závod byl pro mě také něčím novým, protože jsem doposud žádný přesný půlmaraton (21,1 km) neběžela. Z výsledku jsem byla nadmíru spokojená. Doběhla jsem na 4. místě absolutně mezi ženami a z českých běžkyň jsem obsadila hned 2. příčku – za Petrou Kamínkovou, která patří v současnosti k nejlepším českým vytrvalkyním. Zajímavý moment tohoto závodu nastal zhruba na 11. kilometru, kdy jsem dokonce

předběhla jednu z keňských běžkyň, která nakonec zaostala za mnou více než 2 minuty.

V roce 2014 jsem se zúčastnila celkem 32 závodů, z nichž 8 patřilo mezi „vrchařské“ závody. Uplynulá sezóna pro mě znamenala vylepšení mnoha osobních rekordů, proto ji hodnotím jako jednu z mých nejúspěšnějších. Nové rekordy jsou pro mě motivací na příští rok, kdy se budu pokoušet opět posunout svá dosavadní maxima.

Moje nové rekordy:

5 km	18:53
10 km	38:13
Půlmaraton	1:26:43

Martina Vévodová

Pan Miroslav Vévoda obešel celou ČR nejen po turistických značkách

Nutno uvést, že základem sportování naší rodiny byl jeho otec, zámečník Jan Vévoda, který pravidelně 2x týdně jezdil na lesní chatu, která byla vzdálena 10 km od Švábenic, ukryta v lesích pod Hradiskem. Převážně na kole, jindy pěšky a v zimě a i na lyžích. V lese se cítil jako ryba ve vodě, les miloval, s láskou vyčistil studánky poblíž chaty a taky Duchnovou studánku a zbudoval na nich různé atrakce jako např. mlýnky, vodotrysky, vodní báně atd. Tuto lásku k přírodě a pohybu přenesl na svého vnuka Ivana, kterého brával na své výlety s sebou. Vnuč Ivan se již v žákovském věku začal věnovat závodně atletice převážně vytrvaleckým tratím a svým osobním příkladem strhl ke sportování celou svou rodinu. Maminka se stala 1. ženou v Lize 100 a vyhrála dokonce běžecký závod pořádaný olomouckou pobočkou Ligy 100. Bratr uběhl těžký Chřibský maraton ve výborném čase 3 hodiny 12 minut.

Po tomto úvodu se chci zaměřit hlavně na sportování pana Miroslava Vévody, který se synem Ivanem a nejen s ním absolvoval nejvíc kilometrů. Jednoho dne se Ivan s otcem dočetli v okresních novinách o dálkovém pochodu Hlubočky – Mariánské Údolí na 25 km, na který se ze zvědavosti vypravili. Pochod se jim velmi líbil a tak brzy následovaly další. Zpočátku na 25 km, později i na 50 km. Tyto trasy zdolávali zpočátku jen chůzí, časem zařadili i úseky, které běželi, často to byla i půlka trasy. Oblíbenou padesátkou se pro pana Vévodu stal Pochod přerovského povstání v Přerově, který absolvoval 6x po sobě a dosáhl na něm nejlepšího času na tuto trať 4 hodiny 55 minut. Pochody probíhaly na Olomoucku a okolí, v Hostýnských a Vizovických vrších a také v Jeseníkách. Byly mezi nimi i takové zajímavé pochody jako třeba přechod Jeseníků po loveckých stezkách. To se chodilo s průvodcem po neznačených cestách, divokou přírodou, kam se běžný turista nedostane. Pan Vévoda si velmi oblíbil celotýdenní etapové pochody jednotlivými kraji. Jeden týden – jeden kraj, takže takto postupně prochodil všechny kraje ČR. V místě svého bydliště v Lutíně se jako člen turistického

oddílu TJ Sigma Lutín podílel na organizaci dálkového běhu a pochodu Běh Mánesovou stezkou, kde vymýšlel a značil trať. Pochod byl pořádán na 25 a 50 km a běh na 20 km. A také Zimního běhu na Kosíř, kde rovněž každý rok fáborky značil trať a v neděli zase toto značení uklízel. Zjara se plnilo 100 jarních kilometrů, což pro pana Vévodu byla hračka a většinou měl splněno už druhý jarní týden. Účast na dálkových pochodech byla zpestřena možnostmi získání odznaků, ale jen pro opravdu skalní polykače kilometrů. Po splnění daného počtu kilometrů měl každý nárok na získání postupně bronzového, stříbrného a zlatého odznaku. Pan Vévoda samozřejmě získal všechny. Kromě toho chodil s celou rodinou na pravidelné vycházky na Kosíř, který je vzdálený 8 km. Zde zřídil vrcholovou knihu a nechal na ni vyrobit i schránku. Na vrcholu se každý návštěvník může podepsat popř. něco napsat. Kniha je na Kosíři ve výšce 442 metrů nad mořem dodnes a pan Vévoda všem může doporučit návštěvu tohoto hanáckého „Mont Blancu“, na kterém vyrostla v minulém roce i rozhledna. Na Nový rok vystupují na Kosíř tisíce turistů při tradičním výstupu, můžete se přidat i Vy.

Postupem času už pochody nestačily a pan Miroslav Vévoda začal i běhat. Běhal v rámci tréninku do práce, aby naběhal kilometry. V této době vznikla Liga 100, což bylo dobrovolné sdružení vyznavačů pravidelného běhání. Byla to soutěž, v níž bojuje každý sám se sebou, se svou pohodlností, o své zdraví. Věkově nebyla omezena, jedinou podmínkou bylo uběhnout měsíčně alespoň 36 km a dostat se do 3. ligy. Nešlo o nárazové výkony, nýbrž o pravidelné běhání alespoň 3 x týdně. Účelem bylo probíjet se do 1. ligy (min. 100 km/měsíc) a extraligy (min. 200 km/měsíc), což představovalo solidní trénink se značným zdravotním efektem pro lidský organismus. Jednou za čtvrt roku každý hlásil počet naběhaných kilometrů a podle toho byl zařazován do jednotlivých kategorií. A tak pan Vévoda pilně trénoval a zúčastňoval se běhů pořádaných v okolí obce Lutína, kde bydlel, než se vrátil do rodných Švábenic. Za připomenutí stojí například Běh Stráže lidu na stadioně v Prostějově, kde ve 47 letech zaběhl 3 kilometry pod 12 minut. Ať si to někdo zkusí, není to vůbec snadné. Jeho běžeckou kariéru ukončila nepříjemná ostruha na noze, pak se již věnoval pouze turistice. Turistická vášeň ho neopustila ani ve Švábenicích a každou neděli chodil na vycházku k Duchnové studánce. O všech svých zdolaných kilometrech si vedl přesnou evidenci. V letech 1971 – 1989 nachodil celkem 21 217 kilometrů a uběhl 11 406 kilometrů. Největšího úspěchu dosáhl v roce 1979, kdy naběhal 2 508 km a byl zařazen do extraligy.

Daniela Vévodová

Lhostejnost?

Nezájem, rezignace, pasivita, apatie? Toto mě napadá, když se dívám na okolí potoka a cest v okolí Švábenic. Nevím, co vede lidi k tomu, aby všemožný odpad lidských rukou odhazovali do příkopů a keřů. Každý má popelnici na komunální odpad. Po městysi je dostatek kontejnerů na plasty, sklo, papír, biologický odpad. Že je v kontejnerech jiný odpad, než tam patří, je další otázka. Proč? Během roku organizace dělají sběr železného šrotu. Dvakrát ročně je úřadem zajištěn sběr nebezpečného odpadu. Papír můžeme kdykoliv dát k místní škole. V Ivanovicích je sběrný dvůr, kde nám stačí jen občanský průkaz. Platí se jen za pneumatiky a stavební suť.

Lidský rozum a svoboda přinesly na jedné straně obrovský rozvoj lidstva, na straně druhé stejně ohromnou propast mezi člověkem a přírodou. Prvním krokem k nápravě je tedy změna vztahu k přírodě a prvním krokem k této změně je uvědomění si tohoto vztahu a svých postojů. Lidstvo našeho věku prolomilo bezpečnostní omezení přírody a nepřijalo odpovědnost za sebeomezování. Vyhynutí nějakého druhu je spojeno se skutky člověka. Uvědomujeme si, jak důležitá je symbióza (spolu-život) v přírodě? Žádný druh na světě nemůže přežít na vlastní pěst. Tohle platí i pro člověka, i my jsme tvarováni s životem v nás i okolo nás. Jsme součástí přírody, nikoli mimo ni. Dnes je příroda ohrožený druh a naším úkolem je ochrana, ne únik.

„Zhanobena je země svými obyvateli, neboť přestoupili zákony, změnili nařízení, porušili věčnou smlouvu. Vinná réva zvadne, všichni jejichž srdce se raduje, budou vzdychat.“(Iz 24,5).

Až půjdete na vycházku, možná uvidíte ohrožený druh lilie zlatohlavé (lilie martagon), sám jsem našel několik lokalit. Budete – li mít štěstí, možná zahlédnete i silně ohroženého, zvláště chráněného dudka chocholatého (Upupa epops).

Lilium martagon

Přeji všem jen příjemné pohledy do přírody a možnost obdivovat krásu Stvořeného, nikoliv odpad lidských rukou.

Vladimír Norgay Hroza

Dudek chocholatý

Informace

Městys Švábenice:

tel, fax: 517 365 622, mob: 733 642 423, www.svabenice.cz, e-mail: mestys@svabenice.cz
 úřední hodiny: po 7.30 - 16.00 h. Matrika: st 15:00 - 18:00 h.
 st 7.30 - 18.00 h. Knihovna: pá 16:00 - 18:00 h.

Základní škola: tel. 517 365 629, 733 722 696, www.svabeneskola.webnode.cz

Mateřská škola: tel. 517 365 647, www.svabeneskola.webnode.cz

Školní jídelna: tel. 517 365 712

Víceúčelové hřiště s umělým povrchem

- možnost pronájmu - tenis, košíková, volejbal, nohejbal po - pá: 19:00 – 21:00 h.
 - objednávky: p. Petřeková, tel: 736 441 108

Lezecká stěna boulderového typu

- v tělocvičně ZŠ, p. Vladimír Hroza, tel: 720 384 890 út a pá: 19:00 – 20:00 h.

Kulturní dům – pronájem – informace na Úřadu městyse Švábenice: tel: 517 365 622

Farní úřad: tel: 731 402 180, <http://farnost.svabenice.cz>

Muzeum vlastivědné a kostelní a expozice Betlémů, správce p. Libor Pišťálka, tel: 732 446 286

otevírací doba: ne: 14:00 – 17:00 h.

Pošta: tel: 517 365 620

otevírací doba: po, út, čt, pá: 8.00 – 10.30 h. 13.30 – 15.30 h.
 st 8.00 – 10.30 h. 13.30 - 15.30 h. 16.00 – 17.00 h.

Cukrárna Jitka Skácelová, tel: 517 365 818

otevírací doba: po - pá: 12:00 – 18:00 h. (listopad – duben v po a út zavřeno)
 so: 10.00 - 18.00 hod
 ne: 10.00 - 12.30 hod 13.30 - 18.00 hod

ENAPo: tel: 517 332 813

otevírací doba: po - pá: 6:30 - 17:30 h.
 so: 6:30 - 10:30 h.
 ne: 7:00 - 10:30 h.

Květinářství TÝNA, Kristýna Burešová, tel: 517 365 617

otevírací doba: po: zavřeno
 út, st: 13:00 - 17:00 h.
 čt, pá: 8:00 - 17:00 h.
 so: 8:00 - 10:30 h.

Květinové studio LAURA, Andrea Kalábová, tel. 732 826 575

www.kvetinovestudiolaura.webnode.cz

otevírací doba: po: 13:00 – 17:00 h.
 út – pá: 8:00 – 17:00 h.
 so: 8:00 – 11:00 h.

Informace

Dětský bazárek - sekond hand, Andrea Kalábová, tel: 732 826 575

otevírací doba: po - pá 13:00 – 17:00 h.
so: 8:00 – 11:00 h.

Sedlářství – Jaroslav Navrátil, zakázková výroba vozatajských a jezdeckých postrojů

Švábenice 331, tel.: 731 027 673

e-mail: sedlarstviJN@seznam.cz, www.sedlarstviJN.websnadno.cz

Kadeřnictví - Petra Novotná, Švábenice 366, tel.: 737 429 274

Objednávky po telefonické domluvě.

Kadeřnictví - Magdalena Nováková

otevírací doba: st, čt, pá: od 13:30 h. (dle domluvy)
so: od 7:30 h. (dle domluvy)

Pohostinství Na Lapači, tel: 517 365 016

otevírací doba: po, st, čt pá, so: 11:00 -13:00 h. 16:00 – 22:00 h
út: zavřeno
ne: 10:00 - 20:00 h.

Pohostinství V Bráně, tel: 775 799 154

otevírací doba: po – pá: 11:00 – 22:00 h. (v pá do 24:00 h.)
so: 13:00 – 24:00 h.
ne: 13:00 – 22:00 h.

AKRED - úprava srsti psů:: tel. 517 365 820, otevírací doba po-so (dle domluvy)

Chovatelské potřeby, tel: 517 365 726, mob: 777 215 569

otevírací doba: po – ne: 9:00 – 17:00 h.

Ubytovací zařízení:

Myslivecká chata: p. Stanislav Zlámal, tel: 774 674 999

Hájenska: p. Stanislav Zlámal, tel: 774 674 999

Salaš: p. Jaroslav Látal, tel: 736 636 137

ZOD Haná družstvo Švábenice, tel: 517 324 241

Betlémské světlo

I letos Vám skauti a skautky přinesou Betlémské světlo.

*„Lid, který chodí v temnotách,
uvidí velké světlo...” (Iz 9, 1)*

*Malý plamínek, tento symbol Vánoc,
jenž svou silou spojuje mnohá srdce,
bude uložen k odpálení denně v kostele sv. Michaela
Archanděla ve Švábenicích
a **20. prosince 2014**
budou skauti světlo roznášet do vašich domovů.*

Plesová sezóna v roce 2015

- 17. 1. *Ples SDH Švábenice*
- 23. 1. *Ples ZOD Haná Švábenice*
- 6. 2. *Ples Městyse Švábenice*
- 8. 2. *Dětský karneval*
- 14. 2. *Ostatky - pořádá Sokol Švábenice*
- 21. 2. *X. ples TJ Sokola Švábenice*

***Příští číslo (č. 1/2015) vyjde na Velikonoce.
Uzávěrka příspěvků bude v pondělí 9. března 2015
Děkujeme všem dopisovatelům za příspěvky.***

Zpravodaj městyse Švábenice

Vychází nepravidelně, náklad 400 ks.

Odpovědný redaktor: Mgr. Jana Zatloukalová, Petra Smutná

Redakční rada: Libor Pišťálka

Neprošlo jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.

Grafická úprava a tisk: Moraviatisk Vyškov, spol. s r.o.

Vydává Městys Švábenice

Tisk povolen: MK ČR E 14253